

Foto - E. Gabranovs

Dubultsvētki. Diāna un Āris Poševi kopā ar dēliņu Ernestu ir pārliecināti, ka svētkos jāvalda smaidiem: “Šādos pasākumos bērni socializējas. Bērni ir prieks un laime!” Interesanti, ka Diāna 2.augustā svinēja dzimšanas dienu, bet 3.augustā Ernestam apritēja pusotrs gads. Šo faktu neatstāja bez ievēribas Balvu Kultūras un atpūtas centra darbinieki, vēlot gaviļniekiem labus vārdus (foto).

Edgars Gabranovs

Augustā daudzviet mūspusē joprojām turpinās visjaunāko novada bērnu un jauniešu sumināšanas svētki. Sestdien lācim un zaķenei ķepas spieda mazākie balvenieši, nosvinot Balto zeķīšu svētkus. Savukārt piecgadnieki jēstri šūpojās.

Balvu novada domes priekšsēdētājs Jānis Trupovnieks pirms mazuļu parādes gājiena atklāja, ka ir 7 mazbērnu vectēvs: “Vienam no mazbērniem nākamnedēļ būs kristības. Tātad zinu, ko nozīmē gan bērnus radīt, gan sagaidīt mazbērnus. Palūkojieties, kādas ir debesis pēc ilgstošajām lietavām! Saule mīlīgi smaida jebkuram bērnam, kas ir brīnums.” Topošajiem vecākiem viņš vēl domāt par šodien: “Ir labi plānot lietas uz 10, 15 un vairāk gadiem, tomēr, kavējoties ar bērnu radīšanu, laiks aizskries vēja spārniem. Jādara viss iespējama, lai izaugtu kopā ar saviem bērniem, vienlaikus sasniedzot labklājību, veidojot karjeru. Nesūdzos, ka esmu vecs, jo meitai ir 15 gadi. Tas liek saspringt un būt vienmēr labā formā gan fiziski, gan morāli. Kādam jābūt labam tētim? Jāmīl sava sieva un ģimenē jāvalda satiecībai. Pats svarīgākais ir dzīves

līdzsvars – ja pats esi iedvesmots, tad iedvesmosi arī citus. Kā tikt ārā no demogrāfiskās bedres? Pareizi jādomā. Esmu katoļticīgs cilvēks, kurš uzskata, ka ģimeni veido vīrietis un sieviete. Viņu sūtība ir radīt bērnus.” Spriežot par karjerām, kas, iespējams, jaunus cilvēkus attur no ģimenes veidošanas, novada vadītājs atzina, ka jāizšķiras un jāsaprot, kam deleģēt karjeru veidošanu, tostarp saglabājot ģimeniskuma tradīcijas.

Balvu Kultūras un atpūtas centra vadītāja Dita Nipere informēja, ka uz Balto zeķīšu svētkiem aicināti 44 mazuļi: “Ļoti priecājamies, ka mūsu mazuļu īpašā diena ir saulaina. Galvenais, lai ikviens bērns ir īpašs un laimīgs. Bērni ir laime, neskatoties ne uz ko apkārt. Viņi mūs ceļ un mudina augt!” J.Trupovnieks, uzrunājot vecākus, uzsvēra, ka uz pasaules ir dažādi brīnumi: “Eiņļa tornis, Ēģiptes piramīdas, Himalaju kalnu virsotnes..., tomēr vislielākais brīnums ir bērns. Viņš nāk pasaulē ar savu pirmo elpas vilcienu, ar pirmo kliedzienu, ar mammas prieka asarām un tēta satraukumu. Katrs šis brīnums ir dzimis, lai pats šajā pasaulē radītu brīnumus. Un katram no mums ir jārada brīnumi!”

* Turpinājums 2.lpp.

Nākamajā
Radugumā

● **Ceļā uz uzvaru**
Tautas skrējienis “Balkanu aplī”

● **Ir labi, ja kāds ieklausās**
Tiekas ar PEP mammu

Lauku labumu tirdziņš Balvos

9.augustā Balvos, laukumā pie Balvu Kultūras un atpūtas centra, notiks tradicionālais lauku labumu tirdziņš, kurā varēs iegādāties dažādus lauku labumus, mājražotāju gardumus, sezonas dārzeņus, augļus un amatniecības izstrādājumus.

Ievēl jauno padomi

1.augustā Aglonā notika Latgales plānošanas reģiona attīstības padomes (LPRAP) kopsapulce, kurā apstiprināja jauno padomes sastāvu un ievēlēja jauno Latgales plānošanas reģiona vadību, kurā Balvu novadu pārstāvēs domes priekšsēdētāja vietniece Inta Kaļva. Par jauno priekšsēdētāju ievēlēja Preiļu novada domes priekšsēdētāju Aldi Adamoviču. Sēdes laikā īpaši godināja līdzšinējo LPRAP priekš-

Īsziņas

sēdētāju Sergeju Maksimovu, pasniedzot Pateicības rakstu par stratēģisku un aktīvu iesaisti reģiona attīstībā, uzsvērt profesionalitāti un mērķtiecību, kas būtiski veicinājusi Latgales konkurētspēju, publisko atpazīstamību un tēla nostiprināšanu.

Turpinās dziesmu pieteikšana

Latvijas Sabiedriskā medija rīkotajā dziesmu konkursā “Supernova” šogad dziesmas var iesniegt līdz 1.oktobrim. Savukārt tos izpildītājus, kurus žūrija būs izvēlējusies nākamajai kārtai, skatītāji un klausītāji uzzinās novembrī.

Vārds reportieriem

Rēzija Ozola

Jūlijs ir pagājis, un šis mēnesis bija pilns ar pārsteigumiem. Vasaras darbs “Vadugunī” sākumā šķita nepazīstams, jo bija pilnīgā neziņā, kā viss notiek. Tomēr pakāpeniski sapratu, cik svarīga ir katra detaļa – kā tiek veidota avīze un kādi procesi ir aiz tās. Gan raksti, gan pētniecība, gan noformējums prasa ievērojamu ieguldījumu katrā no elementiem. Ar katru dienu sāku labāk izprast šo profesiju un tās nianšes. Šajā laikā piedalījos arī vairākos pasākumos, piemēram, “Atzeles 3x3”, kur bija lieliska iespēja baudīt atmosfēru un iegūt jaunas atmiņas. Tas bija izcils veids, kā izjust vasaras noskaņu un gūt enerģiju.

Šovasar darbā bija iespēja strādāt ar fotokameru, kas sagādāja lielu prieku. Fotografēšana ir viens no hobijiem, un bija patikami atkal turēt kameru rokās, jo pēdējā laikā man nebija tāda pieejama. Tas radīja manī sajūsmu, un tas bija vēl viens iemesls, kāpēc šī vasara bija tik īpaša! Ja es varētu ieteikt kaut ko citiem, kas strādā vasaras darbos, tas būtu: nebaidieties uzdot jautājumus un piedalīties visos iespējamajos pasākumos! Tas ne tikai palīdzēs jums izprast darbu, bet arī piešķirs vasarai īpašu vērtību. Tagad, kad augusts iesācies, arī mans darba posms “Vadugunī” tuvojas noslēgumam, tomēr ceru paspēt izbaudīt vēl dažus pēdējos vasaras mirkļus. Gribu apmeklēt kādu koncertu vai pasākumu, iespējams, doties izpētīt vietas, kur vēl neesmu bijusi. Un, protams, vienkārši atpūsties no ikdienas rūpēm.

Lai arī Tev izdodas paspēt izbaudīt vasaru līdz galam – pie diļa, jūras vai vienkārši pie draugiem. Izbaudi šos mirkļus, jo tie ir tie, kas vēlāk visvairāk paliek atmiņā!

* Sākums 1.lpp.

Dzimuši, lai radītu brīnumus

Puse no mazuļiem ir klātesoši. Gājienā bija iespēja doties 44 mazuļiem, kas pērn piedzimuši Balvu pilsētā.

Markusu ģimene. Balvenieši Santa Laine un Armands Iepojas ar saviem dvīņiem Jāni un Liesmu. “Šādi pasākumi obligāti vajadzīgi – tas ir iemesls satikties. Būs bērni, būs arī viss pārējais,” viņi nešaubās.

Aruļu ģimene. Jānis un Baiba svētkos sumināja desmit mēnešus jauno Keriju. Vecāki atzina, ka līdzīgā pasākumā varēja piedalīties Vectilzā, tomēr tobrīd Jānis strādāja ārzemēs, tāpēc izlēma par labu Balviem. Viņi jaunajiem vecākiem novēl veselību un izturību un piebilst: “Galvenais – nebaidieties kļūt par vecākiem!”

Latvijā

Biomāsas efektivitāte palielināta par 30%.

Latvijas zinātniekiem un uzņēmējiem izdevies panākt ievērojamu progresu biomasas enerģijas izmantošanas efektivitātes uzlabošanā. Sadarbībā ar vadošajiem tehnoloģiju uzņēmumiem no Zviedrijas un Somijas, RTU un Latvijas Universitātes pētnieki izstrādājuši jaunu tehnoloģiju, kas ļauj par 30% palielināt biomasas pārstrādes efektivitāti, padarot šos resursus vēl pieejamākus un ekoloģiski draudzīgākus. Jaunā tehnoloģija balstās uz īpašu siltumapmaiņas sistēmu, kas ļauj samazināt enerģijas zudumus un palielināt siltuma ražošanu no biomasas. Eksperti norāda, ka šis sasniegums ir būtisks solis Latvijai ceļā uz enerģētisko neatkarību un ilgtspējīgāku nākotni. Paredzams, ka šāda tehnoloģija ievērojami samazinās CO₂ emisijas, kā arī veicinās vietējās ražošanas palielināšanu. Latvijas valdība jau plāno integrēt šo tehnoloģiju valsts enerģētikas politikas ietvaros, lai veicinātu zaļās enerģijas izmantošanu un piesaistītu jaunus investīciju projektus.

Jaunā programma motivēs jauniešus. Latvijas sporta sistēmā šogad piedzīvota būtiska attīstība, īpaši jauniešu sportā. 2025. gada vasarā tika uzsākta jauna izglītības programma, kas veidota sadarbībā ar vadošajiem Latvijas sportistiem un treneriem, piemēram, Ainaru Bagatski un Tīnu Graudiņu. Šī programma, kas piedāvā ne tikai sporta izglītību, bet arī līderības, komandas darba un publiskās runas prasmes, ir īpaši vērsta uz jauniešiem vecumā no 12 līdz 18 gadiem. Dalībnieki apgūst ne tikai sporta tehniku, bet arī mācās par veselīgu dzīvesveidu, pašdisciplīnu un motivāciju, kas ir svarīgi ne tikai sportā, bet arī ikdienas dzīvē. Programmas laikā jaunie talanti tiek sagatavoti gan fiziski, gan emocionāli lielām sacensībām, kā arī izglītoti par sporta nozīmi sabiedrībā. Dalībnieki uzsver, ka šāda pieredze palīdz stiprināt viņu pārliecību par sevi un radīt izpratni par to, kā uzlabot savu ikdienas dzīvi un attīstīt personības kvalitātes. “Šī programma ir viena no svarīgākajām lietām manā dzīvē,” atzīst viena no jaunajām dalībniecēm. Šāda pieeja jauniešu sporta izglītībai atbilst Latvijas ilgtermiņa mērķiem kļūt par spēcīgu sporta nāciju un veicināt veselīga dzīvesveida kultūru visā sabiedrībā.

/Ziņas no interneta portāla www.lsm.lv/

Rugāju muzejā

Par cilvēku, kurš prata un darīja gandrīz visu

Aija Socka

Līdz 1.septembrim Rugāju muzejā skatāma izstāde “Gadsimta darba rūķis”, kas veltīta rugājietei Margaritai Stradiņai.

Muzeja vadītāja Velga Vīcupa skaidro, ka izstādes nosaukums ņemts no Rugāju vidusskolas Skolotāju dienas nomināciju pasākuma, kurā Margarita reiz ieguvusi šādu titulu: “Kaut ko labāku grūti izdomāt, šis Margaritu precīzi raksturo. Viņa nodzīvoja ļoti bagātu 96 gadu mūžu, kas bija piepildīts ar lieliem pārbaudījumiem, daudziem padarītiem darbiem. Viņa bija Rugāju mazpulcēns, represētā – izsūtīta 1941.gadā, skolotāja, deju kolektīvu vadītāja, Rugāju ciema padomes deputāte, muzeja vadītāja, rakstniece, dzejniece, Rugāju vidusskolas himnas vārdu autore, “Leijerkastnieku” iedziedātās dziesmas “Es pārnākšu” vārdu autore, viena no iniciatoriem mazpulku kustības atjaunošanai Latvijā, to vecbiedre, Rugāju 252.mazpulka atjaunoāja un vadītāja, bija arī Balvu rajona represēto biedrības vadītāja. Margaritas vaļasprieks bija teātra pulciņš, dziedāšana kori, makšķerēšana, fotografēšana, rokdarbi, dārzs, puķes, lilijas... Cilvēks, kas prata un darīja gandrīz visu, jo grūti pateikt, ko viņa neprata.” M.Stradiņa savā dzīvē saņēmusi gandrīz visus iespējamus apbalvojumus, ko var nopelnīt ar skolotājas pamatdarbu. Lielākais no tiem – Triju Zvaigžņu ordeņa Goda zīme par nopelniem Latvijas labā. Pagājušajā gadā Margarita Stradiņa aizgāja mūžībā, muzejā ir nonākusi liela daļa viņas arhīva, rit intensīvs darbs pie tā kārtošana. Šī viņai veltītā izstāde tieši tagad izlikta lielākoties tādēļ, ka Rugājos pagājušajā nedēļā noritēja Vislatvijas mazpulku tikšanās – nedēļu gara nometne, kur tikās aptuveni 200 bērni no visas Latvijas. M.Stradiņa, kā

“Gadsimta darba rūķis”. Izstādē skatāmi materiāli, kas raksturo rugājietes M.Stradiņas bagāto un darbīgo personību – grāmatas, fotogrāfijas, apbalvojumi, apsveikumi, rokdarbi un citi priekšmeti. Ikvienam interesentam ir iespēja aplūkot vērtīgos izstādes eksponātus Rugāju muzejā, pakavēties atmiņās un pārdomās par darbīgu un radošu cilvēka mūžu.

atzīst V.Vīcupa, bija mazpulku vecbiedrs un biedrs, kuru zina visi mazpulcēni Latvijā, tādēļ šī izstāde ir veltījums Margaritai, lai šādā veidā arī viņai dāvātu iespēju piedalīties nometnē un, iespējams, redzēt visu notiekošo no mākoņa maliņas.

Foto - no personīgā arhīva

Sakopts īpašums

Zied rozes un hortenzijas, rit ikdienas darbi

Aija Socka

“Ši ir manas vecāsmātes māja. Pēc vecmammās aiziešanas uz šejieni pārnāca dzīvot viņas dēls no Krievijas. Kad viņš devās viņšaulē, māja palika tukša. Tolaik ar ģimeni dzīvojām pagasta centrā, braukāju uz šejieni slaukt govī. Pārcēlāties dzīvot uz “Lazdurūčiem” 2003.gadā,” teic saimniece ZINAĪDA ZELČA no Tilžas pagasta.

Māja celta no balķiem, istabās tolaik vēl nebija tapešu. “Jaucām visu laukā, taisījām sienas pa savam, pakāpeniski ievilkām centrālpakuri, kanalizāciju,” atceras saimniece. Pamazām sāka iekopt arī apkārtni. Agrāk pie mājas atradās dārzs, bet Zinaīda to ierīkoja citviet, lai bērniem un vēlāk arī mazbērniem mājas apkārtnē ir zaļā zona, kur izskrieties, uzspēlēt volejbolu. Pirmās pie mājas iestādīja ābeles, izraka vecos ogu krūmus, iestādīja zemenes, jāņogas un upenes. Ilgus gadus saimniece strādāja veikālā par pārdevēju, līdz sovhoza izjukšanai pastrādāja arī par grāmatvedi, kā arī vietējā kafejnīcā, vēlāk pievērsās savai saimniecībai. Saimnieks Ivars visu mūžu, arī pašlaik, strādā par šoferi. Bioloģiskajā saimniecībā apstrādā 22 ha mantotās zemes un 7 ha, ko nomā no kaimiņa. Pašlaik saimniecībā rūpējas par sešām slaucamām govīm un vienu grūsnu teli.

“Meitenes, uz māju!”

Bioloģiskā saimniecība pienu pārdod “Preiļu sieram”, kur iepirkuma cenas, kā atklāj Zinaīda, ik pa laikam mainās – jo mazāk piena, jo mazāka cena, maksā arī neregulāri: “Īpaši nesūdzos, ka nauda neatnāk noteiktā laikā, bet patīkamāk, protams, būtu saņemt samaksu konkrētā datumā. Mājās paši ar vīru pienu nepatērējam uzturā, tikai bērni, kad ciemojas pie mums, pievieno to kafijai. Ik pa laikam sasienu sieru, – tas ir aizceļojis pat uz ārzemēm. Plašu siera sortimentu nesienu, izvēlos to, kas ierasts un labi sanāk. Man palaimējies iegādāties katlu siera vārīšanai, kur piens nepiedeg, līdz ar to uzlieku vārīt sieru un pusstundu daru ko citu. Pieberu ķimenes un atkal pusstundu varu strādāt citus darbus.” Siera siešanas prasmi saimniece apguvusi pašmācības ceļā, atceras arī bērnību, kad mamma sēja sieru. Visas piena devējas – trīs brūnas un trīs raibas – saimniekiem mīļas un mierīgas. “Vīram govīs patīk vairāk palutināt – pakasīt un iedot kādu kārumu, piemēram, maizes rīciņu,” stāsta saimniece. Taujājot, vai plāno palielināt govju skaitu, Zinaīda atbild noliedzoši, jo kūti nav vietas lielākam ganāmpulkam. Viņas nav ne jādzen uz ganiem, ne jāatdzen no ganiem – saimniece iziet ārā un uzsauca: “Meitenes, uz māju!”, un tās maurojot nāk uz kūti. Saimnieku ikdienas soli atvieglo arī kūti pieejamais ūdens un ierīkots mēslu transportieris. “Piens gan jānēsā līdz dzesētājam, jo nevēlos piena mašīnu laist pagalmā. Tā kā gotiņas ir mierīgas, tad, kamēr viena govīs slaucas, otras pienu jau esmu aizņēmusi. Citreiz vīrs izslauc, kad ir mājās, jo man diezgan bieži patīk pabrukt ārpus mājām, apmeklēt kultūras pasākumus vai apskatīt dabas un cilvēka roku radīto skaistumu. Savukārt citreiz, ja vīrs ir devies reisā un pašai ielānāts kāds brauciens, palūdzu kaimiņam atnākt izslaukt govīs,” atklāj Zinaīda. Runājot par liellopiem sagādāto barību ziemai, viņa teic, ka zaļās masas sagatavots atliku likām, bet sausā siena vēl pamaz. Tā kā saimniecībā ir sagādāta sava tehnika, tad jācer, ka tuvākajā laikā izdosies sarūpēt arī nepieciešamo siena daudzumu.

Uz dižu ražu necer

“Agrie kartupeļi sākumā izskatījās skaisti, bet lietūs dēļ viss mainījās. Daļu kartupeļu iestādījām ap Jāņiem, citus – pat pēc Pēteriem. Dārza kā tāda man šogad praktiski nav. Siltumnīcā aug gurķi un tomāti. Gurķus sastādīju kūdras maisos, to sezona jau beigusies, saauga skaisti, jau samarinēju, padalījos ar meitu un māsu. Izauga ziemas sīpoli un ķiploki, bet, vai būs arī burkāni un kartupeļi, redzēsīm. Uz dižu ražu neceram, un, ja arī būs, vēl jautājums, vai varēs tos uzglabāt,” spriež saimniece. Dārzā ir diezgan plienaina augsne, kas slapjā laikā nav labvēlīga augiem, tāpēc saimnieki apsver iespēju nākamgad dārzu ierīkot citā vietā. Šogad arī sējumi cietuši no lietūs – ja ziemas kvieši un zirņi saauguši pietiekami labi, tad auzas izskatās pašvakas.

Labprāt gatavo saldus ēdienus

Taujājot par saimnieces vaļaspriekiem, uzzinām, ka jaunībā viņa dziedājusi kori un ansambli, bet, gadiem ejot, labprātāk izvēlas izklaides braucienus ar māsām vai draudzenēm:

Iekoptās mājas saimniece.

Zinaīdai izdodas gan aprūpēt ganāmpulku un bioloģisko saimniecību, gan skaisti iekārtot māju un tās apkārtni, gan pašai izskatīties jaunākai par saviem gadiem. “Tie ir gēni,” jautāta, kāda ir laba izskata recepte, smeļ “Lazdurūču” saimniece.

Foto - A.Kirsanovs

Raibaļas un brūnaļas.

Slapjā laikā, kā saka saimniece, govīs gānos slinko, nevēlas īpaši staigāt – ieēd un guļ.

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Liepas vietā zied puķes. “Iepriekš šeit auga liepa, ko nogriežām, jo tai, iespējams, nepatika tuvumā izraktais dīķis. Atvēlējam vietu puķēm, tomēr liepa nepazuda pavisam, jo blakus celmam aug maza liepiņa, kurai ļaujām palikt,” atklāj Zinaīda, piebilstot, ka viņai patīk puķu krāsu dažādība.

“Dodamies uz teātri vai koncertu, apskatām rožu dārzus vai citu puķu laukus. Viena māsa dzīvo Ogrē, otra – Tilžā. Nesen bijām aizbraukušas uz Saulkrastiem, apskatījām “Augustes iedvesmas dārzus”, kur zied daudz hortenziju un citu krāšņu augu, un pļavā klausījāmies Ainara Bumbiera koncertu. Patīk gatavot un izmēģināt dažādas internetā noskatītas receptes, kā arī sagatavot dažādus krājumus ziemai – vēl no pagājušā gada saldētavā, piemēram, ir sarīvēti burkāni, ko izmantoju zupām. Sautēšanai burkānus blanšēju, sagriežu kubiņos, sasaldēju. Gatavoju arī dažādus salātus, mērces un zupu sagataves, tādējādi atvieglojot ēdienu gatavošanas procesu. Saldētavā glabāju arī zemenes, jo patīk sarūpēt saldus ēdienus, īpaši brižos, kad atbrauc bērni un mazbērni.” Zinaīdas un Ivara meita dzīvo Balvos, strādā bērnudārzā par audzinātāju, bet dēls – Koknesē, darbojas telekomunikāciju sfērā. Saldo ēdienu gatavošanā lielākoties izmanto ogas – top krēmi, ķiseļi un citi saldie pārsteigumi, ar ko iepriecināt savus mīļos. Taujāta, ar kādiem ēdieniem lutināja bērnus, kad tie bija mazi, saimniece teic: “Bērnus nebija, kad lutināt, jo bija jāstrādā, veltījām laiku algotajam darbam un savai saimniecībai. Vienīgais, kas nāk prātā, – reizēm cepām dažādus cepumus. Arī paši tā augām, kā mūsu bērni. Mēs mammai bijām četri, un mamma mūs audzināja viena, jo tēvs, kad bijām pavisam mazi, nomira.”

Rožu skaistums.

Kuras puķes Zinaīdai ir mīļākas par citām? Protams, rozes. To ir diezgan daudz gan pie mājas, gan tālākā puķu dobē. “Vēl man patīk hortenziju krūmi un tās puķes, kas nav daudz jāravē. Ne visai patīk ziemcietes, jo tās dobē vajag sakombinēt, lai izskatītos skaisti visu sezonu,” teic ziedošo augu cienītāja.

Foto - A.Kirsanovs

Hortenzijas. Pašlaik dārzos un puķu dobēs sācies hortenziju ziedēšanas laiks, kad pamazām saulē veras lielās ziedkopas, lai ziedētu un priecētu līdz pat rudenim. “Sapņoju vēl par jaunu hortenziju iegādi,” aplūkojot ziedošos augus, teic saimniece. Pie hortenzijām labi iederas arī saimnieka tēva mucīņas.

Debates

Balvu novada pašvaldībā – divi vietnieki

1.augusta “Vaduguns” numurā informējām, ka 30.jūlijā Balvu novada domes sēdē deputāti ievēlēja divus priekšsēdētāja vietniekus. Visaktīvākās un asākās debates raisījās pirms vietnieka sociālās, izglītības, kultūras un sporta attīstības jautājumos ievēlēšanas. Galarezultātā par Aiju Mežali nobalsoja deviņi deputāti. Ieskats, par ko debatēja tautas kalpi.

“Esam liela vai maza pašvaldība?”

Deputāts SANDIJS ŅIKUĻINS vēlējās noskaidrot, kādi bijuši Aijas Mežales sasniegumi līdz šim. “Sasaukumā, kad Balvu novads bija atsevišķi no mūsu pārējiem novadiem, ļoti daudz strādājām ar skolēnu un pedagogu prēmēšanas jautājumiem, kā arī ieviesām daudzas lietas kultūrā. Tāpat mainījām nolikumu par skolēniem ar īpašām vajadzībām. Veidojām daudzus projektus, kas arī tika īstenoti. Otrajā sasaukumā tik viegli negāja, jo kopā apvienojās četri novadi. Ļoti daudz diskutējām un debatējām par skolu tīklu mūspusē, un ne vienmēr mūsu domas sakrita ar skolu direktoriem un skolēnu vecākiem. Esam sākuši sakārtot skolēnu pārvaldījumu tīklu, bijuši sarežģīti lēmumi par pamatskolu posmu slēgšanu. Kopumā, manuprāt, veiksmīgi turpinām darbu, tostarp ir ļoti laba sadarbība ar Izglītības pārvaldes vadītāju Inesi Cirteni. Uzskatu, ka darāmā vēl ir daudz,” paskaidroja A.Mežale. Tāpat viņa piebilda, ka iepriekšējā sasaukuma koalīcijā nebija vienotas nostājas: “Ļoti labi esam virzījušies kultūras jomas sakārtošanā, tomēr gribētu vēl lielāku rezultātu no iestāžu vadītājiem. Esmu pateicīga, ka ir izdevies sakārtot tautas sportu.”

Deputāts SERGEJS MAKSIMOVŠ aicināja A.Mežalei atklāt piecas idejas, kuras netika uzklautas, kad viņa, būdama izglītības komitejas vadītāja, griežas pie domes priekšsēdētāja. Deputāte atgādināja, ka bija gan mutiski, gan rakstiski jautājumi par skolu tīkla sakārtošanu: “Es tomēr respektēju jūsu viedokli, lūdzot sakārtot skolu tīklu, lai saņemtu valsts finansējumu. Gāju un debatēju par kultūras nozari, vai esam pareizi sakārtojuši šo iestādi un vai ir izvēlētas pareizas personālijas, tostarp, kā norit metodiskais darbs. Bija saruna, ka kāda personālija ir jāmaina, bet līdz galarezultātam tā arī netikām. Ļoti respektēju to, ko teica Izglītības pārvaldes vadītāja.”

Deputāts IMANTS SLIŠĀNS, spriežot par personālijām, uzsvera, ka viņa nostāja nav mainījusies. “To arī paidu balsojumā par grozījumiem pašvaldības nolikumā. Runājot par divu vietnieku amata vienībām..., mēs jau 20.jūnija jaunā sasaukuma sēdē ievēlējām Intu Kaļvu. Šodienas vienbalsīgais balsojums par viņu apliecināja, ka cilvēks ir istajā vietā. Par otru vietnieku... Es nebalsošu ne ‘par’, ne ‘pret’ Aiju Mežali, tāpēc atgādināšu savu nostāju. Par diviem vietniekiem bija sabiedriskā apspriešana, un, manuprāt, paskaidrojuma rakstā argumenti, ka nepieciešami divi vietnieki, ir nepārliciecināmi. 7.jūlija sēdē, kad skatījām grozījumus, minēju, ka četru gadu laikā būtiski ir samazinājies iedzīvotāju un iestāžu skaits, kā arī starp 42 pašvaldībām esam viena no mazākajām. Pēc iedzīvotāju skaita par Balvu novadu mazāki ir tikai septiņi novadi. Arī valstī šīs jautājumus ir aktualizējies, jo daudzās pašvaldībās, lai sakārtotu koalīcijas lietas, tiek veidotas jaunas vietnieku amatu vienības. 21.jūlijā Saeimas Valsts pārvaldes un komisijas priekšsēdētājs Oļegs Burovs publiski paziņoja, ka plāno rosināt samazināt pašvaldību mēru vietnieku skaitu. Jājautā, – mēs esam liela vai maza pašvaldība? Jā, Rīgā ir trīs vietnieki, bet tur dzīvo gandrīz trešā daļa Latvijas iedzīvotāju. Tāpat Burovs teica, ka konkrētās jomas vietniekam jāvada šīs jomas komiteja, lai taupītu līdzekļus. Lai nav tā, ka šīs jomas vietnieks ir viena persona, bet cita vada komiteju. Saprotu, ka tā būs tikai diskusija un tas, visticamāk, attieksies tikai pēc nākamajām vēlēšanām. Manuprāt, lai taupītu līdzekļus, divi vietnieki nav nepieciešami.”

“Kāda ir virsbūves metināšanas cena?”

I.Slišāna teiktajam piekrita deputāte RUTA CIBULE, kura pavēstīja, ka pašvaldībā nav nepieciešama tik vērienīga virsbūve: “To nevaru atbalstīt. Runājot par virsbūvi, mani pārsteidz tas, ka eventuali* priekšsēdētāja vietnieki nav komiteju vadītāji. Šo jautājumu paskaidrošu, lai tas ir skaidrs jebkuram ar administrēšanu nesaistītam cilvēkam. Ja vietnieks ir attīstības jautājumos, tad būtu loģiski viņam vadīt Attīstības komiteju. Ja ir vietnieks kultūras un izglītības jautājumos, tad būtu loģiski, ja viņš vadītu šo komiteju. Priekšsēdētāja vietnieki to parasti dara bez papildus samaksas un darbu veic

Foto - E.Gabranovs

Komentārs no “Facebook”. Divu vietnieku ievēlēšana nav palikusi nepamanīta sociālajos tīklos. Piemēram, Velta Supe raksta: “Laikā, kad lielākās pašvaldības plāno samazināt vietnieku skaitu, pie mums tas tiek palielināts. Tas, ka izmaksas netiek palielinātas, vēl nenozīmē, ka ar budžeta plānošanu viss ir kārtībā. Šie optimizētie naudas līdzekļi varēja būt novirzīti daudz sāpīgāku jautājumu risināšanai, kā otrs vietnieks. Protams, tas ir tikai mans personīgais viedoklis – skatījums no malas. Laiks būs tas, kas visu parādīs. Bet jebkurā gadījumā lai veicas, lai izdodas!”

savu pienākumu ietvaros. Taču šajā mums ielikta cita loģika. Šobrīd starpība starp ierindas deputāta un komitejas darba algu kopā ar darba devēja sociālo nodokli ir ne daudz, ne maz – 344 eiro. Varbūt tieši tāpēc komitejas vadīs nevis priekšsēdētāja vietnieki savas kompetences ietvaros, bet citi cilvēki. Es nedomāju, ka Sandrai Kindzulei vai Tālim Korlašam tas būtu ļoti eksistenciāli svarīgi, tomēr formula ir ievērota – savējiem viss *pa pilnai programmai*. Tāda *virsbūves metināšanas* cena ir gandrīz 9 000 eiro papildus gadā. Kolēģi, atceramies šos skaitļus tad, kad veidosim 2026.gada budžetu. Tā ir lietas viena puse. Otrā – ir cilvēki, kuri tūlīt lūgs vai jau ir uzsākuši to darīt, proti, pārskatīt iestāžu amata vienību sarakstus, stingri aicinot taupīt. Man nav nekādu personīgu pretenziju pret Aiju Mežali, tomēr, tā kā esmu paudusi savu viedokli par otru vietnieka nepieciešamību, mans balsojums šajā gadījumā nebūs atbalstošs.”

“Katra personīgā atbildība”

Deputāts JĀNIS AUZIŅŠ, spriežot par naudas skaitīšanu, aicināja apskatīt viņa deklarāciju: “Es rakstu minimālās stundas un esmu saņēmis no 50 līdz 90 eiro. Katram ir personīgā atbildība, kā mēs taupām budžeta līdzekļus un ko mēs ierakstām. Tas ir atgādinājums katram paskatīties uz sevi. Mana pozīcija vienmēr ir tāda, ka deputāta darbs ir vērsts sabiedrības labā. Ja runājam par vietniekiem, tad šajā dinamiskajā laikā jau no ievēlētās vietnieces Intas Kaļvas puses daudzas lietas virzās uz sakārtošanu. Piemēram, meliorācijas jautājumā. Darbam jābūt dinamiskam, tāpēc pieņemts lēmums par šādas struktūras izveidi. Uzskatu, ka Aija savas kompetences ietvaros dabu paveiks labi. Jāsaprot, ka komitejas vadītājs nevar virzīt visus jautājumus. Pagājušajā sasaukumā saskārāmies ar jautājumu bloķēšanu. Uzskatu, ka pa atbildības jomām vietnieki, vadība, kā arī deputāti uzņemas politisko atbildību. Šāds ir mūsu redzējums, un nevienam netiek ievēlēts, lai saņemtu algu. Ļaujiet strādāt, tad arī vērtēsim. Nav izslēgts, ka nākamajā sasaukumā, kad būs efektīva, sakārtota pārvalde, varam pie šī jautājuma atgriezties. Vērtēsim darba rezultātus.” R.Cibule atbalstīja J.Auziņa teikto par deputātu algām: “Nekad neesmu rakstījusi pilnas stundas, izņemot vienu gadījumu, kad šī gada jūnijā bija darbs gan pagājušajā, gan jaunajā sasaukumā.”

Aicina neskriet vilcienam pa priekšu

Deputāts SERGEJS MAKSIMOVŠ, turpinot debates, vērsa uzmanību, ka pagājušajā sasaukuma beigās sākās debates par skolu tīklu: “Jautājums par to, vai tika bloķēts, vai netika bloķēts. Atcerēsimies, ka nekāda balsojuma nebija. Es varu balsot par daudz ko, un tas, ka mana sieva ir Rekavas vidusskolas direktore, nekādā ziņā neatbrīvo no balsojuma. Labi zināt, ka attieksme pret vidusskolas posmiem nav viennozīmīga. Vēlos nepiekrīst tam, ka esam pazaudējuši naudu. Kad sākām diskusiju, Izglītības ministrija mēģināja mums ietīgot skolu reformu pat ar neapstiprinātiem kritērijiem. Šobrīd svarīgākais, lai nosaka un pasaka kritērijus. Pieņemti lēmumi, skrienot vilcienam pa priekšu, nav prātīgi. Bija diskusija par divu vidusskolu klašu neatvēršanu, bet nekādā brīdī par Viļaku. Atgādinu, ka, lai iegūtu to miljonu, bija

jāizpilda kritēriji ne tikai vidusskolu, bet arī pamatskolu posmā – Stacijas, Eglaines un Bērzpils pamatskolās. Skaidru noteikumu nebija. Šobrīd Izglītības ministrija tos gatavo.”

Ir vai nav kauns?

Deputāta ANDRA BAČUKA retoriskais jautājums, – kad sāksim domāt par izglītības kvalitāti –, palika neatbildēts. Deputāte SANDRA KINDZULE atzina, ka nebija gatava tam, ka diskusija par vietniekiem novirzīsies uz jautājumiem par to, cik katrs pelna: “Mani mazliet aizskāra Imanta teiktais par trīs vietniekiem Rīgas domē un diviem vietniekiem Balvu novada pašvaldībā. Gribu teikt, – ja mēs par pamatu ņemam iedzīvotāju skaitu un proporcionalitāti, tad novada pašvaldībai nevajadzētu nevienam vietnieku. Skaitu un nepieciešamību nosaka padarītie un nepadarītie darbi. Ja runājam par štata vietām un to, cik mēs katrs daudz strādājam, jāatzīst, ka arī koalīcijas vārdā varu teikt, ka štatus pārskatīsim. Iespējams, kādi ir mākslīgi radīti un uzpūsti. Ruta arī pati bija komitejas vadītāja, turklāt strādājot pašvaldības iestādē. Ļoti daudz sava laika veltīja politikai. Strādājot komitejā, mans pašmērķis nav nopelnīt. Mums katram, kas sēž pie galda, no Aijas būtu jāmacās. Kolēģi, man nav kauns par savām ierakstītajām darba stundām tabelē. Jaunos deputātus aicinu nopietni strādāt, nevis tikai pirms komitejas sēdes izlasīt sagatavotos lēmumprojektus. Deputāta darbs ir daudz lielāks nekā balsošana.”

Deputāte IVETA ARELKEVIČA, paužot savas domas, atgādināja, ka viņas balsojums nebūs ‘par’ vai ‘pret’ Aiju: “Ir runa par vietniekiem. Runājot par izglītību, atbildīgās personas zina, ka papildus finansējuma iegūšana nebūtu iespējama pat tad, ja mēs kaut ko likvidētu. Ja runā par izglītības kvalitāti, tad Balvu novadā tā ir augstāka nekā tajos novados, kur skolu tīkls ir sakārtots.”

Deputāts ALDIS LOČMELIS pavēstīja, ka viņam ir kauns: “Tie nav četri gadi, tie nav astoņi, pat ne 25 un 30 gadi. Skolu tīkls nav sakārtots, ceļi nav sakārtoti, autobusi un viss pārējais... Kā mēs varam spriest, ko mums darīt, ja nav stratēģijas... pagastam, novadam, valstij. Aizsardzības ministrija neiet kopā ar Zemkopības vai Ekonomikas ministriju. Mēs nezinām – būs tās skolas vajadzīgas vai nebūs? Šajos gados šie jautājumi ir samilzuši, jo katrs to *deķīti* cenšas vilkt uz sevi. Būtu ļoti priecīgs, ja deputāti vairāk skatītos uz to, kāpēc viņi šeit ir iebalsoti. Cilvēki pelnījuši dzīvot daudz labāk. Vienkārši, lai mums ir baudāma dzīve.” Deputāts IMANTS SLIŠĀNS piebilda, ka daudzajās diskusijās novērojis, ka cilvēki jauc divas lietas – faktus un viedokļus: “Nereti savu viedokli pasniedzot kā faktu. To vienmēr cenšos ļoti strikti nodalīt. Tas naratīvs*, ko izplata ne tikai mūsu novadā, bet arī valstī, ka nesakārtotu skolu tīklu dēļ ir zaudēti miljoni, ir viedoklis. Aicinu skatīties uz faktiem un MK noteikumiem.”

* Eventuāls – iespējams, varbūtējs.

* Stāstījums jeb naratīvs (no franču: *narrative*, kas savukārt no latīņu: *narrāre* — ‘stāstīt’) ir izdomāts vai arī laikā un cēloņsakarībā organizēts reālu notikumu attēlojums. Stāstījums var izpausties, piemēram, kā mīts, stāsts, pasaka, romāns, dzejolis vai vēstures grāmata.

* Turpinājums 5.lpp.

*Sākums 4.lpp.

Deputāts SANDIJS NIKUĻINS pirms balsojuma pavēstija, ka neiestājas pret Aiju: “Esmu pret otrā vietnieka amatu, ko paidu arī publiski. Mani uztrauc viena lieta, proti, vai bija kādi 5 vai 10 iedzīvotāji, kuri publiskajā apspriešanā atbalstīja divu vietnieku nepieciešamību. Uzskatu, ka ‘nē’. Ja jūs balsosiet ‘par’, tad iespļausiet saviem vēlētajiem sejā.”

P.S. Sabiedrības līdzdalības ietvaros noteiktajā termiņā tika saņemts 31 iedzīvotāja viedoklis, no kuriem 11 pauda atbalstu šim pārmaiņām.

“Nepietiek atnākt un atšaudities”

Balvu novada domes priekšsēdētājs JĀNIS TRUPOVNIEKS atgādināja, ka, strādājot par priekšsēdētāju, par vietnieku, par komitejas vadītāju, tā ir ļoti liela atbildība: “Nepietiek atnākt un atšaudities, kad mēs izskatām kādu priekšlikumu par atsavināšanu vai kāda īpašuma pārdošanu. Būtiska ir plānošana, spriešana, strukturizēšana un kadru politikas veidošana. Šī ceļa soma, kas saņemta, nav viegla. Katrā gadījumā cenšos atturēties no kritizēšanas. Struktūra neapšaubāmi ir jāpārskata, jo mums ir tik daudz dažādu iestāžu, nodaļu un priekšnieku. Kad mēnesis ir pagājis un man jājautā vienam, otram, trešajam... –, piedodiet, pietrūkst savstarpējās sazobes. Tā ir ļoti zemā līmenī. Ir bijušas sarunas – divi aplī, un mēs īsti nevaram darbiniekus pamudināt. Cenšamies teikt: “Strādāja radoši.” Mēs negribam rakņāties vakardienā, mēs gribam būvēt šodien un rītdien. Pamazām, ceru, ka tas izdosies. Man liekas aizvainojoši runāt par to, cik stundas – 5, 10 vai 30 – deputāts ieraksta savā tabulā. Deputāts nav altruists, un

katram cilvēkam, arī domes darbiniekam, par amata pienākumu pildīšanu, par darba rezultātiem nav jāsaņem nabaga graši. Viņiem ir jāsaņem cienījams atalgojums. Mēs atalgojuma ziņā Latvijas valstī esam vieni no zemākajiem. Tas liek domāt, kā pie tā esam nonākuši. Iepriekšējos četrus gadus Balvu novada pašvaldību patiesībā vadīja “Latgales partija”. Bija 7 deputātu vietas, un praktiski viņi varēja pieņemt jebkuru lēmumu – ‘pareizu’ vai ‘nepareizu’. Cik lielā mērā tika diskutēti stratēģiskie jautājumi? Par attīstību, par skolu tīklu, par ceļu fonda izlietošanas līdzekļiem, par saimniecisku pieeju tehnikas izmantošanai. Par to, kā Balvos stiprināt izglītības kvalitāti. Mēs varam lepoties ar vienu ķeksīti jeb rociņu, bet skolēni un vecāki balso ar kājām, vai turpinās mācīties Balvu Valsts ģimnāzijā, vai Rugāju un Baltnavas vidusskolās. Ja no trim devītajām klasēm uz ģimnāziju startē pusotra, tas liek domāt un secināt, ka mēs šajā domes mājā nedarām kaut ko pareizi. Mēs ļaujam bērniem jau pēc devītās klases aizplūst projām. Lepoties, ka sagaidīsim skaidrus noteikumus un kritērijus... Tie mums bija jāizvērtē jau 2024.gada janvārī, kad mums pasniedza budžetu ar 4,8 miljoniem eiro lielu deficītu. Pareizi tolaik deputāts Aldis Bukšs uzdeva jautājumu: “Priekšsēdētāj, vai jums nevajadzētu izvērtēt iespēju atkāpties?” Vai cilvēki, kuri praktiski bija kadru politikas noteicēji, visu darīja godam? Cilvēki, kurus iecēla amatos, bija labi, bet reizēm greizi novietoti. No bāriņtiesas – uz kultūru, no teātra – uz pilsētas vadīšanu, un daudzas, daudzas citas šādas lietas. Mēs stāstām par kādu 37 vai 17 tūkstošu ekonomiju. Palūkojieties video. Pirms vēlēšanām, pēdējā mēnesī, tika izsludināts konkurss

par divu ceļa posmu Bērzpili asfaltēšanu. Pagājušo piektdien šos posmus izbrauca. Tur vienā un otrā galā ir pa vienai saimniecībai un pa vidu – vēl viena. Mēs šeit gribam no rezerves fonda uzlikt asfaltbetona segumu 154 000 eiro apmērā, kaut gan šo 300 metru lielā posma vienā un otrā galā ir asfaltēts apvedceļš. Nav būtiski runāt, vai tur vajadzīgs asfaltbetons un divkāršā virsmas apstrāde. Būtība ir tā, vai šī ir prioritāte? Lūk, tā izvēloties prioritātes, pie naudas izlietojuma arī nonācām. Mums jāstrādā atbildīgāk un savādāk. Mēs strādājam ar uzņēmēju, ar iedzīvotāju naudu, bet jūtamies kā tādi lieli *kingi*, kuri, nerēķinoties ne ar ko, var darīt, ko grib. Tā nevar un tā nedrīkst būt. Mēs neuztaisījām efektīvāku pārvaldi, labāku plānošanu, neizstrādājām nopietnu stratēģiju. Vai mums tagad ir jālepojas? Nebūt nav jālepojas. Mani sirmie mati, mans vecums, mana dzīves pieredze šobrīd vienkārši neļauj mānīties un pievilt savu vēletāju. Zaļā partija patiesībā domē ir ievedusi divus jaunus politiķus. No Latgales partijas diemžēl nav. Pirmsvēlēšanu plašās diskusijās bija tādi deputāti, kuri nespēja atbildēt uz jautājumiem, kas ir aiz viņa šaurā profesionālā loka. Balvu novadam gribētu izdarīt to, lai mēs varētu lepoties, lai to, ko jaunās ģimenes pārstāvis Andris Bačuks saka: “Bērniem ir vajadzīga laba izglītība.” Mums ir mūzikas skola, mums ir mākslas skola, mums ir ļoti daudz kas. Mēs gribam šeit dzīvot. Balvu muižā no 2021. līdz 2024.gadam ieguldīti 2,8 miljoni eiro. Un mēs redzam, kas notiek pagrabos lietavu laikā. Mēs esam bijuši slikti saimnieki, lai šī nauda būtu ieguldīta efektīvi un racionāli. Runāsim atklāti, strādāsim!”

Baltinavas muzejā

Izstāde par maizi, maiznīcām un bērniību

Aija Socka

Līdz 25.augustam Baltinavas muzejā skatāma AUSTRA KEIŠA maizes etiķešu kolekcijas izstāde. Saruna ar kolekcijas autoru, kurš pašlaik dzīvo un strādā Norvēģijā.

Kad un kā radās interese kolekcionēt maizes etiķetes, nevis, piemēram, konfekšu papīriņus vai ko citu?

– Ar šī brīža prātu domājot, maize latviešu kultūrā nav tikai ēdiens, tai ir nozīmīga garīgā un simboliskā vērtība, kas savieno cilvēku ar zemi, Dievu, darbu un ģimeni. Tā simbolizē to, kas ir pats būtiskākais – dzīvību, cieņu, darbu un pārtību. Ne velti latviešu folklorā ir daudzi sakāmvārdi, kas aptver maizes tēmu, piemēram, uzsverot, ka “bez darba nav maizes”. Domāju, ka bērībā kaut kur zemapziņā tas radīja fonu maizes etiķešu krāšanai. Vienkāršāks skaidrojums tam, kādēļ izvēlējos kolekcionēt maizes etiķetes, bija tas, ka to darīja arī mans gados vecākais brālēns, un man šī ideja iepatikās. Pēc tam brālēns savas etiķetes piekrita atdot manai kolekcijai, par ko viņam paldies!

Atereros vienu brīdi, kad jau biju iekrājis diezgan daudz etiķešu, un maiznīcās sāka parādīties pirmie maizes klaipi, kuriem vairs nebija papīra etiķešu, bet tās bija uzzīmētas jau uz plastmasas iepakojuma. Tajā brīdī sapratu, ka kolekcija jāturpina un jāsaglabā, jo maizes etiķešu papīra formātā var arī nebūt.

Cik liela ir kolekcija? Kuros gados krātas etiķetes?

– Kolekcijā, kas vēsta par savulaik Latvijā cepto maizi, ir vairāki simti etiķešu. Šķiet, ka kolekcionēt sāku, mācoties trešajā vai ceturtajā klasē, bet sistematizēju un apkopāju vienā lielā kladē, mācoties astotajā klasē. Orientējoši tas ir laiks no 2003. līdz 2008.gadam.

Vai ir kādas etiķetes, kas īpaši nozīmīgas?

– Bērībā nozīmīgākās šķita tās, pie kurām bija grūti tikt, piemēram, Kurzemes maiznieku etiķetes. Šeit jāsaņem paldies nu jau aizsaulē aizgājušajai vecmammai, kura rakstīja vēstules saviem radniekiem Vidzemē un Kurzēm, pie reizes palūdzot neizmest maizes etiķetes un kopā ar atbildes vēstuli ielikt aploksnē. Tādēļ vēstuļu saņemšana no vecmammās radniekiem man bija ļoti gaidīts brīdis.

Sākumskolā diezgan regulāri braucām uz Kārsavas tirgu, kur varēja nopirkt saldskābmaizi ar riekstiem un aprikozēm, kas bērībā ļoti garšoja, bet tam laikam bija padārga. Tādēļ katru reizi to nepirkām, bet, kad pirkām, tad gan bija svētki. Šo maizi cepa “Bekubode” Lēdmanes pagastā, arī etiķetes ir saglabātas.

Kā izdevās tik ilgi saglabāt kolekciju, vai nebija doma vienkārši izmest etiķetes?

– Domas par izmešanu nebija. Laikam ejot, tikai nostipri-

nājās pārliecība par šīs kolekcijas vērtību. Šķiet, bērībā biju diezgan rūpīgs – vērtīgākās toreiz pirktais grāmatas, enciklopēdijas un ģeogrāfijas atlantus biju salicis papīra vāciņos, lai tās nenobružātos. Tādēļ arī loģisks likās lēmums etiķetes salikt plastmasas kabatiņās un lielā kladē, lai tās neizbalētu un nesabojātos.

Ko jums nozīmē sakrātā kolekcija, kas ir tās pievienotā vērtība – atmiņas vai kas cits?

– Ir patīkami to ik pa laikam caurskatīt un atcerēties bērības laiku. Man noteikti nav visu tā laika maiznieku etiķešu, bet arī šeit var redzēt plašo maizes klāsta un etiķešu dizaina dažādību. Mūsdienās vairākas maizes ceptuves vairs nedarbojas, bet to ceptās maizes etiķetes ir saglabātas, kas kolekcijai piešķir arī kultūrvēsturisku noskaņu. Tādēļ, izmantojot iespēju, vēlos pateikt paldies Baltinavas muzejam par to, ka maizes un to etiķešu dažādību var iepazīt plašāks cilvēku loks.

Kādu maizi izvēlaties Norvēģijā? Varbūt pats protat izcept maizi?

– Maize Norvēģijā maksā dārgāk nekā Latvijā, turklāt dzimtajā zemē maizes izvēle ir nesalīdzināmi plašāka. Jāsaka, maize ir viens no produktiem, kuru lielākoties vedu no Latvijas, tāpat kā biezpienu. Ikdienā īpaši esmu iecienījis rudzu maizi, kas ir lielisks enerģijas avots un labi papildina brokastu galdu vai ēdiena kastīti pārgājienos. Pats maizes cepšanas prasmi pagaidām gan neesmu apguvis.

Kāpēc izvēlējaties dzīvot un strādāt Norvēģijā? Kā pavadāt ikdienu?

– Pašlaik strādāju Latvijas Investīciju un attīstības aģentūrā un Latvijas vēstniecībā Oslo kā eksporta vadītājs Norvēģijā. Lai arī darbs ir Norvēģijā, ikdienā strādāju Latvijas labā un palīdzu mūsu uzņēmumiem atrast eksporta iespējas Norvēģijas tirgū – organizēju tirdzniecības misijas un dažāda mēroga biznesa pasākumus, konsultēju par tirgus specifiku un iespējām. Darbs Norvēģijā ir uz noteiktu laiku – četriem gadiem. Ārpus darba labprāt iepazīstu elpu aizraujošo Norvēģijas dabu – kalnus un fjordus.

Foto - no personīgā arhīva

Kolekcijas veidotājs. Austris savulaik ir cītīgi un rūpīgi krājis maizes etiķetes, izveidojot kolekciju, kurā skatāma 631 etiķete.

Foto - no personīgā arhīva

Arī Balvos kādreiz cepa maizi... Visvairāk kolekcija stāsta par “Balvu maiznieka” produkcijas dažādību – aplūkojam 55 etiķetes.

Maizes etiķetes. Kolekcijā vairums eksemplāru ir no mūsu kaimiņu novados ceptās maizes, bet grūtāk pieejamas toreiz, kā atzīst kolekcijas autors, bija etiķetes no Kurzemes un Zemgales puses.

Glezniecības plenērs "Valdis Bušs 2025"

Krāsām pielijusi Latgales vasara

Irēna Tušinska

30.jūlijā Viļakas muzeja izstāžu zālē jau devīto reizi atklāja novadniekam, gleznotājam Valdim Bušam veltīto starptautisko glezniecības plenēra noslēguma izstādi, kurā skatītāji izbaudīja dažādu valstu mākslinieku iemūžinātās Latgales ainavas. Svinīgajā pasākumā godināja arī bērnu un jauniešu vizuālās mākslas konkursa "Pasaule taču ir tik daudzkrāsaina, vajag tikai prast to redzēt" – Valdis Bušs" laureātus un viņu pedagogus.

No 21. līdz 23.jūlijam glezniecības plenēra "Valdis Bušs 2025" dalībnieki Devdatta Padekar (Indija), Ziyi Huang (Ķīna), Jelena Vragovic (Serbija), Ernesto Heen (Vācija), Valentinas Varnas (Lietuva) un Baiba Priedīte (Latvija) iepazīna, vēroja un iemūžināja Latgales dabas skaistumu, ko, atainotu uz audekļiem, 30.jūlijā piedāvāja vietējo mākslas baudītāju vērtējumam.

Uzrunājot klātesošos izstādes atklāšanas pasākumā, Balvu novada Kultūras pārvaldes vadītāja Rudīte Krūmiņa pauda gandarījumu, ka starptautiskā plenēra dalībnieki jau devīto reizi cēlušies saulītē mūsu skaisto novadu: "Šodien izskan Viļakas pilsētas, Balvu novada un arī Ziemeļlatgales vārds. Paldies māksliniekiem, ka skaistajā Viļakas pilsētā, Latvijas austrumos, esat radījuši tik burvīgus darbus." Viņa piebilda, ka, pateicoties gleznām, ko atstās Viļakā, plenēra mākslinieki savā ziņā kļuvuši par mūsu novadniekiem. Siltus pateicības vārdus par ieguldīto darbu plenēra organizēšanā saņēma arī Balvu Mākslas skolas direktore Elita Teilāne, Marka Rotko muzeja direktors un plenēra kurators Māris Čačka, uzņēmējdarbības atbalsta speciāliste Vineta Zeltkalne un visi, kas pielikuši roku, lai novada iedzīvotājiem sagādātu vēl vienu iespēju baudīt izcilu mākslu.

Marka Rotko muzeja direktors Māris Čačka uzsvēra, ka nebija viegli no 136 saņemtajiem pieteikumiem izvēlēties sešus labākos: "Pavērojot izstādes darbus, varat redzēt, ka plenēra latīņa aug aizvien lielāka. Viļaka un Balvu novads var lepoties ar šādu mākslas darbu kolekciju." Valda Buša ģimenes pārstāve – gleznotāja mazmeita Laura Auziņa (Buša) – pateicās plenēra organizatoriem par pašaieliedzību, bet māksliniekiem – par ieguldīto darbu, godinot Valda Buša piemiņu. Īpašu apsveikuma vēstuli atsūtīja Vācijas Federatīvās Republikas vēstniece Latvijā Gudruna Masloha. Savukārt Ķīnas vēstniecības pārstāvis plenēra organizatoriem pasniedza īpašu dāvanu – pazīstama ķīniešu mākslinieka gleznu. Ar sirsnīgu uzrunu klātesošos sveica arī Jūrmalas muzeja direktors Ernests Svīklis. Savukārt pasākuma noslēgumā apbalvojumus saņēma Balvu Mākslas skolas rīkotā Valdim Bušam veltītā bērnu zīmējumu konkursa uzvarētāji.

Apskatījusi gleznotāju veikumu, Ziemeļlatgales biznesa un tūrisma centra uzņēmējdarbības atbalsta speciāliste un viena no plenēra organizatorēm Vineta Zeltkalne pauda gandarījumu, ka arī šoreiz plenērā piedalījās ārkārtīgi talantīgi mākslinieki: "Izskatījām ļoti daudz pieteikumu, bet šoreiz izvēlējamies māksliniekus no Indijas un Ķīnas, jo mums vienmēr interesējis, kā Latvijā redz gleznotāji no mums mazāk pazīstamām valstīm." Viņa atklāja arī Indijas un Ķīnas gleznotāju galvenos iespaidus par mūsu valsti: "Šie mākslinieki teica, ka viņi nav redzējuši tik zaļu un tik mazapdzīvotu zemi kā Latvija. Taču viņiem šeit viss ļoti patika."

Foto - A.Kirsanovs

Sveic mākslinieka ģimene. V.Buša mazmeita Laura vēlēja: "Lai brīžos, kad dzīves ceļš kļūst mazliet drūmāks vai tumšāks, lukturis, kas to izgaismo, ir prieks. Katram tas būs savs – gleznotprieks, radīprieks, darīprieks. Kā laimīgi cilvēki, mēs pasaulei varēsim dot daudz vairāk."

Foto - A.Kirsanovs

Plenēra dalībnieki. Katrs mākslinieks saņēma sertifikātu, kas apliecināja dalību plenērā, kā arī grāmatu par mūsu izcilā gleznotāja Valda Buša daiļradi.

Foto - A.Kirsanovs

Iespējams, nākotnes plenēra dalībnieki. Godalgas saņēma konkursa "Pasaule taču ir tik daudzkrāsaina, vajag tikai prast to redzēt" – Valdis Bušs" laureāti un viņu skolotāji. Balvu Mākslas skolas direktore E.Teilāne pauda prieku, ka konkursam pieteicās bērni no 15 dažādu Latvijas reģionu mācību iestādēm, ne tikai no Latgales. Viņa sprieda, ka kāds no šiem bērniem, iespējams, nākotnē kļūs par šī plenēra dalībnieku.

Foto - A.Kirsanovs

Ierodas policijas automašīnā. Plenēra mākslinieku sagaidīšana šoreiz notika ļoti neparasti. Izkāpjot no pašvaldības policijas automašīnas, klātesošie viņus sumināja ar vētraiņiem aplausiem.

Foto - A.Kirsanovs

Pasniedz vērtīgu dāvanu. Deviņu gadu laikā plenērs guvis plašu starptautisku atpazīstamību. To apliecināja arī Ķīnas Republikas vēstniecības pārstāvis, kurš ne vien pasniedza īpašu dāvanu – vienu no pazīstama Ķīnas mākslinieka 2023.gadā Marka Rotko muzejā izstādītajām gleznām, bet arī novērtēja izstādi, latviski sakot: "Ļoti labi." Vēstniecības pārstāvis uz Latgali bija atvedis arī 400 grāmatu par Ķīnu, ko plānoja pasniegt Latvijas bibliotēkām ar mērķi stiprināt Latvijas–Ķīnas kultūras saites. Viņš pauda gandarījumu, ka kopš pagājušā gada starp Latviju un Ķīnu ieviests bezvīzu režīms, un aicināja klātesošos apmeklēt viņa dzimteni, lai baudītu Ķīnas kultūru, mākslu un arī virtuvi.

* Turpinājums 7.lpp.

* Sākums 6.lpp.

Glezniecības plenērs “Valdis Bušs 2025”

Krāsām pielijusi Latgales vasara

Foto - A. Kirsanovs

Foto - A. Kirsanovs

Izstāde ir atklāta. Plenēra dalībniekus uzrunāja Latgales dabas sulīgais zaļums, daudzkrāsainiem ziediem izraibinātās pļavas un piemājas dārzi, kā arī Viļakas ezera spožā zilgme un dievnamu majestātiskā arhitektūra. Mākslinieki bez kurnēšanas izturēja arī Latvijas vasaras mainīgos laikapstākļus, kad lietūs un negaiss mijās ar saules svelmi, un pat nešpetno odu uzbrukumi neliedza viņiem radīt mākslu, kas vēl ilgi priecēs mūsu novada iedzīvotājus.

Sveiciens no Jūrmalas. Jūrmalas muzeja direktors E.Sviklis, sveicot klātesošos, atgādināja, ka savu pilnbriedu Valdis Bušs piedzīvoja Jūrmalā. “Mākslinieka nemirstību piedzīvojam dažādos veidos. Ja mākslinieka darbi turpina dzīvi pēc viņa atvadīšanās no šīs saules, tas ir pirmais nemirstības posms, bet, ja mākslinieks turpina dzīvot ģimenes, draugu, kolēģu atmiņās un iedvesmo citus māksliniekus, tad šī nemirstība ir sasniegta,” pārliecināts muzeja direktors. “Liels paldies māksliniekiem, kuri piedalās plenērā, bet īpaši tiem, kas padara to iespējamu. Viens ir ideja, iniciatīva, kaut kā sākums, bet, ja runājam par devīto šāda mēroga plenēru, tad, pirmkārt, milzu pateicība jāsaka organizatoriem, īpaši Mārim Čakčam, otrkārt, mākslinieka ģimenei, jo bez degsmes, iniciatīvas un tā, cik ļoti viņiem šo ģimenes mantojumu ir svarīgi saglabāt, mēs nevarētu runāt par šādu notikumu,” uzsvēra Jūrmalas muzeja direktors.

Foto - A. Kirsanovs

Lazdukalna MIX kauss
Triumfē “Stariņi”

Foto - no personīgā arhīva

Uzvarētāji. 20.jūlijā notika “Lazdukalna MIX kauss pludmales volejbolā”, kurā piedalījās 18 komandas (komandā – viens puisis un viena dāma). No sākuma tika izspēlēti apakšgrupu mači, pēc tam sekoja izslēgšanas jeb play-off spēles. Rezultātā 1.vietu izcīnīja komanda “Stariņi” (Ilja Razvodins, Diāna Dudareva) (attēlā), 2.vietu – “Vjetnamas citroni” (Oļegs Mironovs, Samanta Vagina), 3.vietu – “MIX” (Aigars Kalniņš, Ilona Pirāga), bet 4.vietā ierindojās komanda “SP” (Ieva Stepanova, Viesturs Picpāns).

Galda teniss
Startē Rēzeknē un Alojā

“Ziemeļlatgales Sporta centra” galda tenisa komanda aizvadījusi divus galda tenisa turnīrus, katrā no tiem piedaloties ar panākumiem.

Vispirms Andrejs Aleksejevs, Guntis Dulbergs un Aivars Dulbergs startēja GTK “RĒZEKNE” vasaras kausa izcīņā galda tenisā, kurā kopumā piedalījās 20 dalībnieki no Rēzeknes, Līvāniem, Jēkabpils, Aizkraukles, Alūksnes un Balviem. Šajā turnīrā “Ziemeļlatgales Sporta centra” pārstāvji nodemonstrēja cienīgu rezultātu, A.Aleksejevam izcīnot godalgoto 3.vietu, G.Dulbergs ierindojās 8.vietā, bet A.Dulbergs kopvērtējumā izcīnīja 5.vietu, bet kategorijā “40+” – 2.vietu. Savukārt 19.jūlijā A.Aleksejevs, G.Dulbergs, A.Dulbergs un Oļegs Iljins piedalījās “XIV Alojās Vasaras balvas galda tenisa sacensībās”. Šajā turnīrā par uzvarām cīnījās 25 sportisti no Rēzeknes, Smiltenes, Alojās, Gulbenes, Līgatnes, Alūksnes, Balviem un kaimiņvalsts Igaunijas. Jāuzsver, ka visi četri “Ziemeļlatgales Sporta centra” pārstāvji spēja iekļūt pirmajā desmitniekā. Proti, A.Aleksejevs izcīnīja godalgoto 2.vietu, A.Dulbergs – 4.vietu un zelta medaļu kategorijā “40+”, G.Dulbergs ierindojās 6.vietā, bet O.Iljins – 10.vietā.

Andrejs Aleksejevs. Attēlā galda tenisists, kurš ikdienā strādā Valsts robežsardzē, redzams ar 2.vietas kausu sacensībās Alojā.

Foto - no personīgā arhīva

Svarcelšana
Sudrabs, bronza un Latvijas rekordi

Dobelē aizvadīts Latvijas Republikas čempionāts “U-20” vecuma grupā. Antons Bušs svara kategorijā līdz 40 kilogramiem izcīnīja 2.vietu. Sudraba medaļa arī Loretai Ciukorei, kura uz goda pjedestāla otrā augstākā pakāpiena kāpa svara kategorijā līdz 63 kilogramiem. Turklāt Loreta uzstādīja arī trīs nacionāla līmeņa rekordus (raušanā – 57 kilogrami, grūšanā – 73 kilogrami, divcīņas summā – 130 kilogrami). Savukārt Maksims Bistrovs ieguva 3.vietu svara kategorijā virs 94 kilogramiem.

Sagatavoja A.Ločmelis

Futbols

Startējis minifutbola turnīrs

Pašreizējie lideri. Attēlā redzami pēc pirmā sabraukuma liderpozīcijas ieņēmušie futbolisti no komandas “Balvi-2”. Nākamais un pēdējais sabraukums notiks 16.augustā turpat, kur pirmā apļa spēles – Balvu pilsētas stadionā. Tiesa, ja laika apstākļi būs labvēlīgi.

27.jūlijā Balvu pilsētas stadionā notika Balvu novada atklātā minifutbola čempionāta pirmā apļa spēles.

Kopumā turnīrā startē piecas komandas – “Balvi-1”, “Balvi-2”, “Balvu Sporta skola”, “Baltinava” un “Alūksne”. Šobrīd 1.vietā izvirzījušies vienības “Balvi-2” futbolisti, kuri izcīnījuši desmit punktus (vārtu attiecība: deviņi gūti, trīs – zaudēti vārti). Balvenieši ar rezultātu 2:1 pieveica “Alūksnes” futbolistus, ar 1:0 uzvarēja baltinaviešus, spēlēja neizšķirti 1:1 pret “Balvi-1” un ar 5:1 svinēja uzvaru pret “Balvu Sporta skolu”. 2.vietā ar deviņiem punktiem (vārtu attiecība – 18:3) atrodas komanda “Alūksne”, 3.vietā ar septiņiem punktiem (vārtu attiecība – 10:2) – “Balvi-1”, 4.vietā ar trīs punktiem (vārtu attiecība – 4:16) – “Baltinava”, bet 5.vietā ar 0 punktiem (vārtu attiecība – 4:23) – “Balvu Sporta skolas” futbolisti.

Svētkos tiekas “Balvu Vilki”

Turpina uzturēt tradīcijas. Nu jau par tradīciju kļuvusi bijušās komandas “Balvu Vilki” futbolistu (attēlā) tikšanās vienreiz gadā. Šoreiz tā notika Balvu novada svētku laikā, kas sākas ar kapu apmeklēšanu Viļakā un Balvos, lai godinātu futbola cilvēkus, kuru vairs nav kopā ar mums. Turpinājumā pie Balvu Valsts ģimnāzijas notika FK “Balvu Vilki” savstarpējā spēle. Par mača labāko spēlētāju jau otro reizi pēc kārtas tika atzīts Intars Šleseris, kurš bija gan rezultatīvākais laukumā, gan arī izcēlās ar patiešām meistarīgi gūtiem vārtiem. Savukārt dienas otrajā pusē komandas biedri futbola spilgtākos mirkļus atcerējās neformālā gaisotnē pirtiņā!

Gūst vēl divus panākumus

19.jūlijā un 2.augustā Latvijas Futbola federācijas organizētajā “Dali Dali 3.līgas” Austrumu zonā divas cīņas aizvadīja komandas “Balvi” futbolisti.

Vispirms mūspuses vienībai pretī stājās “Madona FK/Varakļāni”. Lai gan pretinieki atrodas turnīra tabulas pēdējā pozīcijā, viņi tomēr prata izrādīt nopietnu pretestību. Proti, pirmos vārtus jau mača otrajā minūtē guva balveniešu rezultatīvākais spēlētājs Rinalds Baikovs, bet mājinieki ātri atguvās un pārspēja mūspuses komandas vārtsargu spēles 22. un 25.minūtē. Līdz ar to pirmais puslaiks noslēdzās ar “Balvu” komandai nepatīkamo rezultātu 1:2. Savukārt otrajā puslaikā balvenieši tomēr izrādījās meistarīgāki, ar diviem Artjoma Šaicāna un vienu Daira Laicāna rezultatīvu sitienu nodrošinot uzvaru – 4:2!

Otrā mačā balvenieši savā laukumā tikās ar “Gulbenes BJSS” futbolistiem, pārspējot viņus ar pārliecinošu rezultātu 5:0! Līdz ar to “Balvi” pēc viena apļa mačiem ar deviņās spēlēs izcīnītiem 18 punktiem (piecas uzvaras, trīs neizšķirti, viens zaudējums; 36 gūti, 11 – zaudēti vārti) ierindojās augstajā 3.vietā. Jau tuvākajā laikā sekos izslēgšanas spēles ar visu desmit Austrumu zonas komandu dalību. Kad tās noslēgsies, sešas labākās “Dali Dali 3.līgas” komandas pakāpsies uz 2.līgas čempionātu, kas no nākamās sezonas paplašināsies līdz 20 komandām.

Jāpiebilst, ka pēc pirmā apļa mačiem par komandas “Balvi” un visas Austrumu zonas rezultatīvāko spēlētāju kļuva Rinalds Baikovs, kura kontā 13 precīzi raidījumi. Tikmēr septiņus vārtus guva Artjoms Šaicāns, sešus – Ģirts Vaskis, četrus – Toms Cinglers, pa diviem – Dairis Laicāns un Ņikita Kokorevičs, bet viens precīzs raidījums Genadijam Fjodorovam un Kārlim Vanagam.

Turnīra tabula pirms izslēgšanas spēlēm

		S	U	N	Z	GV	ZV	VA			
1		FK KRĀSLAVA / DAUGAVPILS-2	9	8	1	0	34	10	+24	25	
2		FK KALUPE	9	7	1	1	44	34	+10	22	
3		BALVI	9	5	3	1	36	11	+25	18	
4		PREIĻU BJSS	9	4	1	4	21	18	+3	13	
5		RĒZEKNES NSS / FK SAULES PUIKAS	9	4	1	4	24	24	0	13	
6		AUGŠDAUGAVAS NSS - 2	9	4	1	4	18	28	-10	13	
7		GULBENES BJSS	9	3	1	5	18	23	-5	10	
8		FC MADONA / BJSS	9	2	2	5	17	32	-15	8	
9		SĒLIJAS SS / JĒKABPILS	9	1	1	7	18	44	-26	4	
10		MADONA FK / VARAKĻĀNI	9	1	0	8	13	32	-19	3	

Pludmales volejbols

Tuvojas finiša taisne

Balvos un Viļakā aizvadīts Balvu novada atklātā pludmales volejbola čempionāta trešais un ceturtais posms.

Līdz ar trešo posmu Balvos, kurā startēja 29 komandas, čempionāts iegāja savā viducī, bet kaut ko prognozēt bija sarežģīti. Proti, grupā “Virieši” 1.vietā atgriezās komanda “VUGD”. Turklāt, šķiet, šajā grupā, kurā par uzvarām cīnās 20 vienības, visspraigākās cīņas notiks par iekļūšanu 12 labāko komandu pulkā, kuras tad arī piedalīsies finālposmā. Kas attiecas uz grupu “Virieši 40+”, pēc trešā posma diezgan drošā vadībā atradās komanda “Rakstiņi/...”, kura gan piekāpās volejbolistiem no vienības “Bistro”. Grupā “Sievietes”, uzvarot trešajā posmā, ievērojamu punktu skaitu kopvērtējumā sev pievienoja komanda “Stepanova/Anča”, bet 1.vietā pēc šī posma atradās volejbolistes komandas no “Divas pa smiltīm”. Grupai “Jaunietes” trešajā posmā pievienojās jauna komanda “Volejbola vētra”, kura šajā posmā arī uzvarēja, apspēlējot “Zvaigžņu spēku”. Tiesa, “Zvaigžņu spēks” arī pēc trešā posma saglabāja liderpozīcijas. Tikmēr vismazākā intriga acīmredzot sagaidāma grupā “Jaunieši”, kurā pagaidām startē divas komandas, un lideri arī pēc trešā posma bija volejbolisti no vienības “Zandarti”.

Savukārt Viļakā notikušajā čempionāta ceturtajā posmā komandu skaits bija mazāks, bet tas netraucēja gan spēlētājiem, gan arī skatītājiem izbaudīt spēles, jo, pretēji prognozētajiem laika apstākļiem, tie bija perfekti pludmales volejbolam. Kas attiecas uz rezultātiem, grupā “Virieši 40+” kopvērtējums palika nemainīgs (1.vieta – “Rakstiņi/...”, 2.vieta – “BISTRO”, 3.vieta – “90+”). Arī grupās “Jaunieši” (1.vieta – “Zandarti”, 2.vieta – “Viļackie”) un “Jaunietes” (1.vieta – “Zvaigžņu spēks”, 2.vieta – “Volejbola vētra”) komandu vietas kopvērtējumā nemainījās. Savukārt grupā “Sievietes” līdz 3.vietai pakāpās komanda “Stepanova/Anča”, bet grupā “Virieši” uz 3.vietu noslidēja komanda “VUGD”.

Čempionāta piektais posms notiks jau 6.augustā pulksten 18 Balvos, bet noslēdzošais, sestais, posms – 16.augustā pulksten 11, arī Balvos!

Foto - J.Rakstiņš

Top volejbolisti pēc ceturta posma. Grupā “Virieši”: labākais aizsardzības spēlētājs – E.Bendzulis (“NDK”), labākais uzbrucējs – K.Pīpcāns (“NDK”), labākais servētājs – V.Pīpcāns (“KAVI”). Grupā “Virieši 40+”: labākais aizsardzības spēlētājs – D.Lucijanovs (“90+”), labākais uzbrucējs – R.Romančuks (“Iesācēji”), labākais bloķētājs – N.Pulkstenis (“BISTRO”). Grupā “Sievietes”: labākā aizsardzības spēlētāja – I.Stepanova (“Stepanova/Anča”), labākā uzbrucēja – K.Nakoskina (“Aukstā zupa”), labākā servētāja – S.Hofmane (“Divas pa smiltīm”).

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Lasītāja pārdomas

Par alu, šņabi un žurnālistiem

Re, kā!

Laikraksta “Vaduguns” redakcija nebaidās publicēt pamatotu kritiku par tiem, kas to pelnījuši. Gluži tāpat, kā žurnālisti nebaidās uzklaut viņiem adresētus pārmērumus arī tad, ja tie nav isti pamatoti.

“Kāpēc vajag tā melot?”

Nupat uz redakcijas autoatbildētāju piezvanīja kāds kungs, kurš savu sakāmo iesāka ar vārdiem: “Par jums, žurnālistiem, ziniet, kā saka: “Suns zina, ko ēdis!”” Pēc tā “Vaduguns” lasītājs turpināja: “Kāpēc 29.jūlija avīzes numurā rakstīts, ka Latvijā samazinājusies alus ražošana? Veikali ir pilni ar Latvijā ražotu alu, jo tam nav noieta. Vienlaikus mūsu pilsētas veikalu plaukti pilni ar krievu aliem, nemaz nerunājot par šņabi un citām precēm! Cilvēki atdod pēdējo naudu, lai palīdzētu Ukrainai, bet tajā pašā laikā daļa iedzīvotāju palīdz rašistiem, pērkot krievu preces (rašisms jeb Krievijas fašisms – termins, ko daudzi pētnieki, politiķi un žurnālisti lieto, lai apzīmētu ideoloģiju un politisko režimu Krievijā pēc PSRS sabrukuma – aut.pieb.). Kāpēc veikali ir pilni ar Krievijas precēm, bet vienlaikus runā par sankcijām pret Krieviju? Tas ir farss! Kāpēc vajag tā melot? Kad beidzot sāksiet rakstīt taisnību?” sašutis ir kungs.

Valsts iestādes statistika

Ja statistika par to, ka alus ražošana samazinājusies, ir meli, tad mānās nevis žurnālisti, bet gan Valsts ieņēmumu dienests (VID), ko gan mēs neapgalvojam. Proti, Valsts ieņēmumu dienesta apkopotie akcīzes preču aprites rādītāji liecina, ka šī gada piecos mēnešos Latvijā kopumā saražoti 30,995 miljoni litru alus, kas ir par 7,1% mazāk nekā 2024.gada piecos mēnešos. Turpinot statistiku, VID papildus uzskaita: piecos mēnešos Latvijā ievesti 38,343 miljoni litru alus, kas ir par 22,3% mazāk nekā pagājušā gada piecos mēnešos; kopumā piecos mēnešos Latvijā patēriņam nodots 47,591 miljons litru alus, kas ir par 5,6% mazāk nekā 2024.gada piecos mēnešos; no Latvijas izvestā alus apjoms piecos mēnešos samazinājies par 45%, – ja 2024.gada piecos mēnešos no Latvijas izveda 27,533 miljonus, tad 2025.gada piecos mēnešos – 15,153 miljonus litru alus.

Kas attiecas uz to, ka Latvijas veikalu plauktos joprojām gozējas Krievijas preces, tā patiešām ir. Kāpēc? Īsa skaidrojums ir, ka 2024.gada 8.martā Latvijā spēkā stājās nacionāla mēroga aizliegums importēt noteiktas Krievijas un Baltkrievijas preces. Importa aizlieguma darbības laiks sākotnēji tika paredzēts līdz šī gada 1.jūlijam, taču pavasarī Saeima to pagarināja vēl uz gadu – līdz 2026.gada 1.jūlijam. Vienlaikus Eiropas Savienības pieeja pagaidām ir nevis aizliegt Krievijas un Baltkrievijas produktu importu, bet izmantot muitas nodokļa spiedienu. Zemkopības ministrijas speciālisti vērtē, ka muitas nodokļi šiem produktiem tiek paaugstināti līdz pietiekamam līmenim, lai apturētu vai ievērojami mazinātu importu no abām agresorvalstīm. Neraugoties uz visu to, kopējais Krievijas imports Latvijā ir sarūkošs. 2024. gadā kopumā no Krievijas importētas preces 395,5 miljonu eiro vērtībā, kas ir vismaz

par 200 miljoniem eiro mazākā apmērā nekā 2023.gadā, kad importa kopējā vērtība sasniedza 600 miljonus eiro. Savukārt vēl 2022.gadā, kā liecina Centrālās statistikas pārvaldes dati, Krievijas importa vērtība sasniedza 1,2 miljardus eiro.

Ir pieprasījums, ir piedāvājums

Kā jau lasītājs minēja, Krievijā ražotus produktus pārdod arī atsevišķos Balvu pilsētas veikalos. Tā tas patiešām arī ir. Piemēram, veikala “Preilis” vadītāja ANTONIJA JEROMĀNE sarunā ar laikraksta “Vaduguns” žurnālistu pastāstīja, ka veikalā tiek pārdotas Krievijā ražotas konfektes. Jautāta, kādēļ izvēle tieši par labu austrumu kaimiņvalstij, veikala vadītāja paskaidroja, ka šīs konfektes ir ne tikai garšīgas, bet arī lētākas: “Gluži vienkārši no veikala klientiem pēc šīm konfektēm ir pieprasījums, līdz ar to arī veikalam šajā ziņā ir noiets. Tas viss saistīts ar uzņēmējdarbību.”

Trīs veikalu (“Arka”, “Sala 1” un “Sala 2”) Balvos īpašnieks GUNDARS PUKS pastāstīja, ka viņa tirdzniecības vietās Krievijā ražoti produkti agrāk bija, tie, iespējams, kaut kādā apjomā vēl palikuši, bet kopumā šādu produktu kļūst mazāk. “Agrāk bija arī baltkrievu alkohols, bet arī tas sāk izzust. Viss atkarīgs no tā, vai šādu produkciju ved iekšā Latvijā, vai arī nē. Ja ved, tad firmas šo produkciju piedāvā veikaliem. Ja konkrētai precei ir pieprasījums un cilvēki to pērk, tad tā arī tiek tirgotā. Ja mēs, Latvija, šādas preces varam saražot paši, tad tā arī darām! Esmu tikai par to, lai iespēju robežās maksimāli tirgotu Latvijā ražotu preci, jo tādējādi labāk dzīvos gan uzņēmēji, gan valsts kopumā, nevis, ja savu naudu dzīsim uz ārzemēm. Jo vairāk paši varam saražot un realizēt, jo labāk!”

No lielākiem tirdzniecības tīkliem, piemēram, veikala “top!” Balvos vadītāja darīja zināmu, ka šajā veikalā Krievijā ražotu preču nav!

Atgādinām, ka grādīgo dzērienu, tajā skaitā alus un šņabja, pārmērīga lietošana kaitē veselībai!

Neviens robežsargs nav gājis bojā!

Aizsardzības ministrija un Valsts robežsardze informē, ka publiskajā vidē cirkulē nepatiesas ziņas, ka austrumu robežā no pretkājnieku mīnas bojā gājis robežsargs. Šī informācija ir NEPATIESA! Neviena robežsargs nav gājis bojā, turklāt uz robežas nevadāmās pretkājnieku mīnas nav izvietotas! “Vēlreiz uzsveram, ka miera laikā mīnas nav paredzēts izvietot. Pēc izstāšanās no Otavas konvencijas jebkāda iespējamā nevadāmo pretkājnieku mīnu iegāde, to izvietošana un izmantošana būs atkarīga tikai no militārās loģikas, nepieciešamības, kā arī aizsardzības spēju attīstības prioritātēm,” skaidro Nacionālo bruņoto spēku seržants ĒRIKS KUKUTIS.

Viltus ziņa!

Informē policija

Cieš cilvēki, brauc reibumā

No 1.līdz 3.augustam Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ziemeļlatgales iecirkņa apkalpojamajā teritorijā (Balvu, Rēzeknes, Ludzas un Preiļu novados) reģistrēti 149 notikumi, no kuriem 103 bija izsaukumi ar policijas darbinieku izbraukšanu uz notikuma vietu. Reģistrēti 30 ceļu satiksmes negadījumi, tajā skaitā ar diviem cietušajiem. Reģistrēti 194 administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmes noteikumu jomā, tajā skaitā 91 par ātruma pārkāpšanu. Konstatēti četri gadījumi, kad transportlīdzeklis vadīts alkohola reibumā vai narkotisko vielu iespaidā. No šiem četriem notikumiem divos gadījumos iestājās administratīvā atbildība, bet divos – kriminālatbildība. Reģistrēta arī viena automašīnas zādzība un viena zādzība no mājokļa.

Jāpiebilst, ka pagājušajā sestdienā uz Latvijas ceļiem gāja bojā divi cilvēki – Jēkabpils novada Elkšņu pagastā un Tukuma novada Slampes pagastā.

Informē ceļu dienests

Aicina ievērot pagaidu luksoforus

VSIA “Latvijas Valsts ceļi” informē, ka šobrīd valsts ceļu tīklā darbi turpinās 66 ceļu posmos, no kuriem daudzus regulē ar luksoforiem. Tādēļ ceļu dienests aicina autovadītājus nepārkāpt ceļu satiksmes noteikumus un neiebraukt posmā, kad luksoforā iededzies sarkanais signāls. Pārkāpēju dēļ izveidojas bīstamas situācijas, jo šādos ceļu posmos transportlīdzekļiem nav iespējas izmainīties. Turklāt tādējādi satiksme tiek vēl vairāk kavēta, kā arī tiek apdraudēta satiksmes dalībnieku un būvnieku drošība. Tas attiecas arī uz autoceļu Gulbene–Balvi–Viļaka–Krievijas robeža (Vientuļi) (P35), kur posmā no Litenes līdz Balviem ir vieni no lielākajiem šī brīža satiksmes ierobežojumiem uz valsts reģionālajiem autoceļiem. Tur pašreiz ir seši luksoforu posmi un ātruma ierobežojums līdz 50 km/h. Savukārt paredzamais remontdarbu posma šķērsošanas laiks ir 40 minūtes.

Informē CSDD

Gulbenē noslēgušies vērienīgi rekonstrukcijas darbi

Jau rakstījām, ka šogad janvāra nogalē Gulbenē, paplašinot VAS “Ceļu satiksmes drošības direkcija” (CSDD) Gulbenes tehniskās apskates staciju, sāka darboties pilnīgi no jauna uzbūvētā tehniskās apskates līnija transportlīdzekļiem ar pilnu masu līdz 3,5 tonnām jeb vieglajām automašīnām. Līdz ar to klientiem sniegta iespēja šo pakalpojumu izmantot krietni ērtākos un arī plašākos apstākļos. Savukārt tagad CSDD informē, ka no 1.augusta pēc vērienīgiem rekonstrukcijas darbiem Gulbenes tehniskās apskates stacija atsākusi darbu nu jau pilnā apjomā un tehniskās apskates pakalpojums tiek nodrošināts visu veidu transportlīdzekļiem, tajā skaitā arī kravas transportlīdzekļiem ar pilnu masu virs 3,5 tonnām.

Gulbenes tehniskās apskates stacija (Parka iela 2) strādā katru darba dienu no pulksten 8.30 līdz 17. CSDD arī aicina klientus izmantot ‘e-CSDD’ sniegtās iespējas un maksājumus par tehnisko apskati veikt attālināti, tādējādi samazinot gaidīšanas laiku.

Informē ugunsdzēsēji

Deg māja un saimniecības ēka

1.augustā pulksten 1.38 saņemts izsaukums uz Kubulu pagastu, kur dega māja 120 m² platībā un saimniecības ēka 20 m² platībā. Pirms ugunsdzēsēju glābēju ierašanās no mājas evakuējās divi cilvēki. Pulksten 7.23 ugunsgrēks likvidēts.

Saruna

Ņem iespējas, ko dzīve piedāvā

Megija Kriviša

Visiem ir zināms teiciens, – nekad nesaki ‘nekad’. Arī MĀRIS KEIŠS teica un apzvērēja, ka nekad nestrādās par skolotāju, taču dzīve visu salika pa savam. Jāteic, ka skolotāja profesija viņa dzīvē ir jauns izaicinājums, jo paralēli tam aktīvi darbojas savā ierakstu studijā, spēlē ballītēs, pūtēju orķestri “Balvi” un folkloras kopā “Upīte”.

Cik gados iemīlējāt mūziku?

– Tas notika aptuveni 19-20 gadu vecumā. Mamma stāstīja, ka pirmās muzikālās pazīmes parādījās divu gadu vecumā. Latvijas Radio 2 skanēja dziesma, ko diemžēl neatceras, bet es vienmēr pie galda iebļāvos “uh”! Keišu dzimtā ir 100 gadu muzikantu tradīcijas. Mans vecmammas tēvs, kas ir mans vecvectēvs, spēlēja siena, mēslu, kartupeļu talkās. Vecmamma arī darija tāpat un vēl papildus spēlēja kāzās, savukārt mans tēvs ar savu brāli darija to pašu un publiski spēlēja ballēs. Esmu nākamais, kurš dara visu to pašu, un papildus man ir ierakstu studija. Ar katru paaudzi evolūcijai kaut kas pieliekas klāt.

No cik gadiem sākat spēlēt trompeti?

– Trompeti sāku mācīties 3.klasē, kas nozīmē, ka man bija 9 gadi. Pats izdomāju, ka vēlos spēlēt šo instrumentu, taču iedvesmojos no sava brālēna Ojāra Tūmiņa, kurš ir trompetists.

Vai Ojārs iedvesmo arī šodien?

– Ja runājam par trompetes spēlēšanu, tad jā. Viņam ļoti labi sanāk, prot labi pastāstīt, ko un kā labāk darīt. Ir ļoti patīkami no viņa iegūt zināšanas.

Kā radās vēlme spēlēt orķestri?

– 2023. gadā man bija diezgan daudz brīvā laika – braucu spēlēt baļļukos un darbojos ierakstu studijā, bet tas bija arī viss. Lai nepaliek pavisam garlaicīgi, gribējās atsākt spēlēt trompeti, tāpēc izdomāju, ka orķestri nebūtu velti iztērēts laiks.

Cik gadus esat folkloras kopas “Upīte” dalībnieks?

– Tiklīdz sāku spēlēt orķestri, sāku darboties folkloras kopā. Pirms tam viņiem veicu ierakstus, bet tad vēl dzīvoju Rīgā. Bija pagrūti izbraukāt uz mēģinājumiem. Aktīvi uzsāku darboties 2023.gada janvārī.

Pavisam nesen bijāt Gruzijā. Kā tur veicās un ko tur darījāt?

– Piedalījāties mākslas dienās Kobuleti. Tur norisinājās divi koncertiņi, bija arī žūrija. Visus priekšnesumus vērtēja. Mēs laikam bijām pārāk atšķirīgi no visiem un ieguvām GRAND PRIX. Balvā iedeva kausu un medaļu. Bija dalībnieki no dažādām valstīm, bet jāteic, ka mēs bijām vistālākie dalībnieki. Vēl bija no Lietuvas, Armēnijas, Moldovas un Šveicas, cik atceros.

Folkloras kopā “Upīte” arī spēlējat trompeti vai kādus citus instrumentus?

– Ir atsevišķas dziesmas, kurās spēlēju trompeti. Nesenākajos ierakstos, kad mums bija kolhoza laika dziesmu projekts, tur divās dziesmās spēlēju trompetes solo. Sanāca tur kā sanāca, jo tad vēl nebiju aktīvi atsācis mācīties trompeti.

Cik instrumentus kopumā protat spēlēt?

– Pārsvārā, ja nav ārkārtīgi tradicionāls pasākums, spēlēju basģitāru. Folkloras kopai “Upīte” ir viena dziesma, kur spēlēju garmošku, tad divas – trompetes solo. Vēl kontrabass, bass – ir atšķirīgi, jo vienu ir vieglāk spēlēt, otru – grūtāk, bet šie ir tie instrumenti, kurus spēlēju folkloras kopā. Neesmu lielpatrējs, bet protu kaut ko no visa. Meistars vēl neesmu nekur.

Kurš mūzikas žanrs pašam ir vistuvākais?

– Varētu būt tā, ka pirmo un otro vietu dala roks un jaunāko laiku disko mūzika. Tie man ir tādi vistuvākie mūzikas žanri.

Kādā sastāvā pašam visvairāk patīk uzstāties?

– Vislabāk jūtos, kad ir vairāk cilvēku, jo tad šķiet, ka ir aizmugure. Nav runa par to, ka vienam pašam ir grūtāk spēlēt, bet eksistē emocionālā slodze, – ja ir vairāk cilvēku, tad to var izdalīt uz visiem. Vienmēr koncertos vai ballēs gadās kāds, kurš nav īpaši adekvāts cilvēks un nepiedienīgi uzvedas. Ja esmu viens, tad vienam tas viss arī jāsagremo, savukārt bariņā ir emocionāli drošāka sajūta.

Cik gados aizsākat spēlēt ballēs?

– Pirmajā ballē spēlēju, kad man bija 19 gadi. Taču pirmo reizi man *haltūra* bija 10 gados ar Baltinavas kapelu. Ar

vecmammu Līgo vakarā braucām spēlēt uz pansionātu, kur arī nopelnīju savus pirmos 10 latus. Bija laiks, kad ar māsu braukājām spēlēt balles, bet dzīves apstākļi sagriezās tā, ka turpināju to darīt viens pats.

Jau tolaik grupas nosaukums bija “Unknown Artist” vai tas izveidojās vēlāk?

– Tolaik neko neizdomājām un neko citu vairs arī neizdomāsim. Pārāk dziļi iegājis Balvu rajonā un arī Latgalē, vairs nevar mainīt.

Kādā intervijā minējāt, ka bija sapnis par ierakstu studiju.

– Tas ir interesants stāsts, kā šis sapnis radās. Ar māsiņu laukos braukājāties ar mopēdiem. Viņai bija mazs sunītis, kurš visu laiku skraidīja līdzi, kamēr palīda man zem riepās. Es zaudēju vadību un ar visu mopēdu ielidoju griķu tīrumā. Man nebija ķiveres, un ar galvu izšķaidīju spidometru. Tad kaut kas smadzenēs nedaudz sakratījās, un radās tieksme pašam kaut ko radīt. Nākamajā dienā pildīju mājasdarbus – pa kreisi bija darba burtnīca, bet pa labi stāvēja parasta burtnīca, kurā no zila gaisa sāku rakstīt pantīņus. Pēc tam tos parādīju klasesbiedriem, visi smējās. Taču es tos pabeidzu līdz galam un uztaisīju savu pirmo repa gabalu. Man ārkārtīgi patika tā sajūta, ka esmu kaut ko radījis. Līdz kādiem 16 gadiem mājas apstākļos turpināju to darīt, bet pēc tam līdz aptuveni 21 gada vecumam bija neliela pauzīte, kamēr jau ar grupu atsāku veidot ierakstus. Tolaik tos veidojām Upītes bibliotēkā, bet sagatavošanās darbi bija 2-3 stundas, jo visu laiku bungas un pārējās lietas vajadzēja nest no skatuves uz bibliotēku. Bet tad sanāca tā, ka Upītes skolu aizslēdza, ielika izolē un Andris Slišāns caur biedribu to nopirka. Viņš man prasīja, vai gribēšu telpu studijai. Protams, piekritu. Sākotnēji domāju, ka lēnā garā visu darišu, bet tad pavidēja iespēja pieteikties līderu projektā, kur varēja iegūt finansējumu aparatūrai. Mēs pieteicāmies divas reizes. Pirmajā reizē nesanāca, jo pārāk daudz visiem izstāstījām, taču otrajā reizē ar Andri vienojāmies, ka nevienam neteiksim ne vārda līdz brīdim, kad būs paziņots rezultāts. Tā arī sapnis par savu ierakstu studiju piepildījās. Naudīņu, ko nopelnīju, teiksim tā, neiztērēju saldumos, bet ieguldīju studijā, tāpēc pamazām varu uzlabot pakalpojuma kvalitāti. Ceru, ka pēc gadiem pie manis atbrauks arī kāds pazīstamāks mākslinieks.

Savu pirmo repa gabalu atceraties vēl šodien?

– Atceros, jā. To izpildīju skolas Ziemassvētku eglītē Baltinavā. Visiem ļoti patika, izņemot vienu skolotāju. Taču tas bija rādītājs, ka jāturpina, jo visiem patika un arī motivēja tālāk rakstīt joku repa gabalus. Bet tad, kad sāku pieaugt, sapratu, ka tā ākstīties vairs nevar. Kad man bija 16 gadi, pēc 9.klases taisīju hip-hop bītus, un mani paaicināja uz Rīgu, kur sacentāties, kuram ir labāks bīta pavadījums. Ņemot vērā, ka dzīvoju laukos, nekā īpaši nereklamējos un neviens neko nezināja. Tas likās liels sasniegums, ka vispār tiku uz turieni.

Nezināju, ka studējat izpildītājus Daugavpils Universitātē. Kas pamudināja iet šādu ceļu?

– Bija situācija, ka iepriekšējā mācību gadā, kad viss reorganizējās, Baltinavā nebija trompetes skolotāja. Nāca piedāvājums, bet, ņemot vērā, ka man nebija atbilstošas izglītības, nācās mācīties. Viss, kur darbojos, ir saistīts ar mūziku. Nav gluži tā, ka viss no nulles jāmācās no jauna. Tad nu pieņēmu tādu dzīves izaicinājumu. Taču atceros, ka biju zvērējis, – nekad mūžā nestrādāšu par skolotāju! Bet re, kā sanāca!

Cik viegli ir mācīties izpildītājus? Ir sarežģītāk, nekā bijāt domājis?

– Tas ir aptuveni tik grūti, kā biju domājis. Viens ir tas, ka pārzini savu priekšmetu, vari nosaukt visus terminus un nospēlēt visas notis, bet otrs – tikt tam bērnam *zem ādas* un likt viņam tevi ieklausīties, jo tieši emocionāli un psiholoģiski strādāt ar bērnu ir pats, pats svarīgākais un grūtākais. Katram ir savi pārdzīvojumi, emocionālās barjeras, un likt, lai katrs no viņiem man uzticas, ir sarežģīti. Ceru, ka ar laiku un praksi izdosies šo prasmi attīstīt pietiekami, lai zinātu, kā ātrāk *ielist zem ādas*.

Cik audzēkņu Jums ir šobrīd?

– Pagājušajā mācību gadā man bija 7 audzēkņi, šogad būs 6 vai 7. Uzskatu, ka pirmajam gadam tas ir pietiekami daudz. Pirmajā semestrī bija ļoti grūti, bet otrā semestra otrajā pusē jau sāku iejusties. Tie bērni vairāk par *čomiem* sāk palikt.

Vai ir kāds skolotājs vai cilvēks, no kura ņemat paraugu, iedvesmu, kam pats vēlētos līdzināties?

– Droši vien jāsaka, ka man tie ir divi cilvēki, no kuriem

Gruzijā. Bilde tapusi kalnos, restorānā, kas pieder kādai ģimenei.

gūstu iedvesmu. Viens no viņiem ir mans brālēns Ojārs Tūmiņš, no kura varu mācīties, kā viņš pieiet tām visām lietām, bet otrs noteikti ir orķestra diriģents un direktors Egons Salmanis.

Cik viegli savu ikdienu ir apvienot ar mācībām Daugavpilī?

– Praktiskās nodarbības ir jāapmeklē. Lekcijas var noklausīties arī platformā “Zoom”. Nav tā, ka cenšos atklāt pavisam jaunu dimensiju, jo no nulles nekas nav jāmācās. Kopumā jāmācās četri gadi, kas ir profesionālais bakalaura. Mācos izpildītājus.

Kā visu varat paspēt?

– Domāju, ka visu nepaspēju. Ņemu tās iespējas, ko dzīve dod, nekad neatsakos pamēģināt kaut ko jaunu un iesaistīties. Ir zināmais latviešu teiciens – darbs nav vilks, uz mežu neaizbēgs. To var nedaudz atlikt malā, ja ir kāds ceļojums – izvēdināt galvu un pēc tam atgriezties un varbūt izdarīt pat ātrāk to, ko esi ielānojis. Teiktu, ka paspēju visu normālā līmenī.

Vai ir kādi hobiji, kas nesaistās ar mūziku?

– Jūtu, ka ir problēmas ar hobijiem. Iepriekš, kad darīju kaut ko citu, mūzika bija hobijs. Pagaidām neesmu atradis sev hobiju. Naudas taupības nolūkos biju uzņēmis kādu daļu mājas remonta. Remontēt, skrūvēt kopā, vilkt elektrību ir kaut kas cits nekā mūzika. Varētu pieņemt, ka tas ir hobijs. To daru pats sev. Kad strādāju, darbu daru bez fona mūzikas, jo citādkā man gribas analizēt vai dziedāt līdzi, un darbi sokas daudz lēnāk. No psiholoģijas viedokļa raugoties, – ja vajag visu laiku kādu fona troksni, arī nav labi, jo tas nozīmē, ka klusumā nejuties droši. Klusumā automātiski sāk dziļi līst sevī. Pirmo gadu man bija fona mūzika, bet otrajā gadā laikam sāku mazāk no sevis bīties un sāku strādāt bez fona mūzikas. Arī klusumā var dzimt jaunas muzikālās idejas. Par laimi, mums ir telefoni, kad var iedungot, iedziedāt un piefiksēt tā brīža domu.

Kas iedvesmo mūzikai?

– To vēl neesmu sapratis. Citreiz notiek kaut kas pēkšņs. Kad sapratīšu, kas mani iedvesmo, noteikti vairāk sāksu pats kaut ko darīt. Spēlēšanai iedvesmu nevajag – vienkārši ņem un spēlē! Kad braucu tālāku gabalu ar mašīnu, klausos Latvijas Radio 1, kur cilvēki runā, jo tad var pašizglītoties, uzzināt par lietām, ko neesi nekad zinājis, iegūt informāciju par sadzīviskām lietām. It īpaši pēc tam, kopš sāku studēt un strādāt mūzikas skolā, gribu būt klusumā.

Laika zīmes

Kāds laiks varētu būt augustā?

Augustā ziema ar vasaru cinās, līdz ar to tautas gudrība vēsta: ja augusta sākums – karsts, tad ziema būs auksta, sniegaina un gara. Ja augusts – silts, būs vējains oktobris un vētraina ziema.

Šovasar salīdzinoši siltais un nokrišņiem bagātais jūlijs ar līdzīgiem laikapstākļiem ietieksies arī Rudzu mēnesī. Tur, kur nopļauts, ātri aug atāls. Bagātīgi zied arī āboliņš – gan baltais, gan sarkanais, un pilādžu daudzajos ogu ķekaros jau oranža krāsa. Mazās skudras savus pūznišus taīsa augstus, un plāvās daudz jāneglišu. Tas viss norāda uz mitru rudenī, kā arī uz sniegainu ziemu. Atbilstoši pagājušā janvāra nozīmīgajām dienām un februārim, augusts siltuma ziņā būs tuvu mēneša vidējiem rādījumiem, ar noslieci uz siltāku. Nokrišņu sadalījums, kā jau šovasar ierasts, nevienmērīgs, bet kopumā normas robežās.

Rudzu mēneša pirmajā pusē laikapstākļi mainīgi. Mākoņainas dienas misies ar saulainām. Starp vasarīgi siltām dienām iesprauksies arī dienas ar vēsāku laiku, kad temperatūra dienas laikā nepārsniegs +20°C. Nokrišņi īslaicīgi. Laikā ap Labrenci jeb Uguns dienu (10.augusts)temperatūra dažās dienās var

pietuvoties +30°C, un tam var sekot stipras pērkona lietusgāzes. Vēlāk – mēreni silts un nelieli nokrišņi.

Mēneša vidū, laikā pēc Vasaras Māras (15.augusts), kļūs vēsāks, vairāk mākoņu un vējināks. Nokrišņi īslaicīgi, bet biežāk līs. Pārsvarā mērens sēņu lietutiņš. Augusta otrajā pusē mainīgi laikapstākļi. Siltākas un saulainākas dienas misies ar mākoņai-nām. Vairāk saulainu dienu pirms Bērtuļa (24.augusts), temperatūra ap +20, +23°C. Vēlāk – nepastāvīgs, vējains, nereti lietus. Mēneša beigās laiks vēsāks, īslaicīgi nokrišņi un dzestras nakts. Temperatūra dienas laikā robežās no +16 līdz +21°C. Skaidrās nakts dažviet temperatūra var noslidēt zem +5°C, bet salnas augustā vēl nedraud.

Šogad zemniekam Rudzu mēnesis (augusts) sagādās ne tik lielas raizes kā vasaras iepriekšējie mēneši, bet laikapstākļi nebūs tie labākie labības novākšanai un ziemāju sējai.

Viršu mēnesis daudziem gājputniem ir gatavošanās laiks tālajam ceļam uz dienvidiem. Mēneša pirmajā pusē no mums atvadās svīres, kauķiši, vālodzes. Augusta otrajā pusē – arī stārķi, čakstītes, mušķērāji, čurkstītes, un dabā jau nepārprotami iezogas rudens...

V.BUKŠS

Der zināt

Puķe, par kuru drīkst aizmirst

Dienlilijas (*Hermercallis*) jeb dienziedes nosaukums radies no tā, ka viens zieds zied tikai vienu dienu. Taču gausties par īsu ziedēšanu tāpēc nevajag. Četrus–piecus gadus vecam krūmam ir 10–15 ziedkāti, un uz katra no tiem var būt pat 15–20 pumpuri, kas atveras pakāpeniski, tā nodrošinot viena krūma ziedēšanu pat mēnesi. Ir arī īpašas dienliliju šķirnes, kas pēc galvenās ziedēšanas dzen otrs ziedkātus un zied pat divas reizes gadā.

Puķe, kas neprasa lološanu

Dienlilijas ir ne tikai pievilcīgas, bet arī ļoti viegli audzējamas un kopjamas. Ne velti vācu selekcionāri dienziedes raksturojuši kā inteliģento sliņķu puķes. Tās vienkārši iestāda to augšanas dziļumā, mazliet virs saknēm, kārtīgi salej un... aizmirst! Bet jūlijā un augustā bauda ziedēšanas krāšņumu.

Atkarībā no laikapstākļiem, dienlilijas zied no jūlija sākuma līdz septembra vidum: vienas sāk jūnija beigās, citas – jūlija beigās. Līdz ar to, izvēloties dažādas šķirnes, var pagarināt ziedēšanas laiku dārzā. Dienziedes atšķiras ar ziedkātu augstumu, ziedu diametru un formu, krāsu un lapojumu. Iecienītākās ir klasiskās – ar apaļiem ziediem no 8 līdz 17 centimetriem diametrā, taču ļoti efektīgas ir pildītās un zirnekļveida, kurām ziedlapiņu izmērs var pārsniegt 25 centimetrus. Populārākā joprojām ir dzeltenā krāsa, kas saulainā laikā uz zaļa fona izceļas īpaši koši. Savukārt mākoņainā dienā uz zaļā vislabāk eksponējas violette un sarkanie toņi.

Augsne stādīšanai

Lai arī dienlilijām patīk viegli mitra zeme sakņu zonā, tomēr tām netiek augsts gruntsūdens līmenis un augsnes pārplūšana pavasarī. Savukārt, ja augsne ir pārkaltsusi, tad ziedi ir mazāki un blāvāki. Dienlilijas var stādīt jebkurā augsnē, tomēr ieteicama pēc iespējas saulaināka vieta. Tad dienziedes bagātīgāk zied un labāk pamanāmas gaišo toņu nianšes. Katrai krāsai ir kāda īpaša gaisma, kas to izceļ. Maigi rozā ziedi fascinē saulrietā un izkļiedētā gaismā, dzeltenie mirdz saulē visā savā krāšņumā, tumšos var audzēt arī ēnā, tomēr kādu mirkli dienas laikā arī tiem ir vajadzīga saule. Augsni dienlilijām jāiestrādā 30 cm dziļumā, rūpīgi attīrot no daudzgadīgo nezāļu saknēm. Dienlilijas stāda 50 cm attālumā vienu no otras. Dienlilijas vienā vietā var augt daudzus gadus, tāpēc, ja augsne ir smilšaina vai ļoti mālaina, tā jāpapildina ar kompostu. No minerālmēsliem vislabāk izvēlēties komplekso mēslojumu, kur nav izteiktš slāpekļa pārsvars, kas veicina tikai zaļo lapu augšanu. Lai gan arī tās ir ļoti dekoratīvas un zīdaini maigas.

Audzēšanas nianšes

Dienlilijas var stādīt no aprīļa līdz oktobrim, bet, ja grib, lai tās uzreiz jūlijā un augustā, tad labākais laiks stādīšanai, pārstādīšanai un dališanai ir pēc noziedēšanas – no augusta beigām līdz oktobrim. Darot to agrā pavasarī, kad ir tikko sākusies veģetācija, var traumēt auga saknes, pārstādīšana sagādās šoku, tāpēc stāds pirmajā gadā var neziedēt. Taču otrajā gadā jāzied noteikti.

✂ Dienziedes ieaugs arī no nelielas saknītes, taču labāks būs

stāds ar spēcīgām saknēm.

✂ Pirms stādīšanas jāapgriež lapas, lai lieki neuzturētu zaļo masu un augs labāk iesakņotos. Jāiztīra un jāizgriež vecās saknes.

✂ Labāk iestādīt seklāk nekā par dziļu, jo augšanas centrs ir ļoti tuvu saknēm. Ja tas tiek aprušināts, tad ir iespējama, ka augs neveidos ziedkātus.

✂ Lai dienlilijas bagātīgi un krāšņi ziedētu, nepieciešamas sešas stundas atklātas saules dienā. Tās ziedēs arī pusēnā, tikai varbūt ne tik koši.

✂ Veidojot dārzu, ņem vērā, ka dienlilijas ļoti ātri saaug un krūms var noēnot blakus esošos augus, tādēļ tās ieteicams stādīt 80–100 centimetru attālumā citu no citas.

✂ Ja laika gaitā dienziedes sāk veidot mazāk ziedkātu, tas nozīmē, ka tās saaugušas par biezu. Ieteicams krūmus sadalīt un pārstādīt ik pēc 5–10 gadiem.

✂ Rudenī lapas nevajag nogriezt, jo tās ziemā kalpo par segu saknēm. Kamēr vien ir veģetācijas periods un temperatūra plusos, saknes no lapām izsūc barības vielas, kas palīdz pārziemot un pavasarī dod spēku augt.

✂ Vecās, sakaltušās lapas noņem pavasarī pēc sniega nokūšanas. Tas jāizdara iespējami agrāk, lai vēlāk lietainā laikā neveidotos lakstu puve.

✂ Kad noņemtas vecās lapas, mēslo ar kompleksajiem minerālmēsliem, kuriem ir samazināts slāpekļa saturs. Noteikti nevajag lietot organisko mēslojumu – kūtsmēslus, nātru vai zāļu vircu –, kas ir bagāts ar slāpekli, jo tad dienziede tikai lapos, bet nedzīs ziedkātus. Jo mazāk mēslo, jo krāšņāk tā ziedēs.

✂ Ilgstošā sausuma periodā ziedēšanu paildzinās laistīšana. Ja pietrūks spēka pumpuru plaucēšanai, dienlilija liekos vienkārši nobirdinās.

✂ Vecos ziedkātus pēc noziedēšanas izgriež, bet neizrauļ, lai netraumētu augšanas centru.

✂ Ja, raisoties pumpuriem, pirmais ir uzblīdis un kroplīgs, tas nozīmē, ka tajā ir ieperinājusies ziedu ērce. Šādus pumpurus vajag izlauzt un sadedzināt.

Ar ko kopā stādīt?

Dienziedes sader kombinācijā ar skujkokiem un jebkuru ziemcieti, kura zied citā laikā, piemēram, peonijām un īrisiem. Dārzā tās labi aug blakus peonijām, rozēm un citām ziemcietēm.

Dārza darbi

Vasaras pēdējais mēnesis augusts var atnest dažādus laika apstākļus. Taču, neatkarīgi no tiem, dārzā parādās vairāk rūpju, gan ražu novācot, gan par jaunu ražu domājot. Līdz ar augustu sākas cikls, kad pakāpeniski sākam gatavoties ziemai un arī nākamajai sezonai.

Košumdārzā

✂ Augustā pēdējo reizi pirms ziemas apgriež dzīvžogus. Pārējiem kokiem un krūmiem izgriež vecos, slimos un nokaltušos zarus. Apgriež noziedējušās Japānas spirejas, pieformē citus košumkrūmus. Izgriež noziedējušās ziedkopas un atvases.

✂ Sakopj koku un krūmu apdobs. Ar komplekso rudens mēslojumu (kompleksais mēslojums ar sama-zinātu slāpekļa daudzumu (vai pat bez tā) un palielinātu kālija daudzumu) mēslo kokus, krūmus un ziemcietes. Kālijs palīdzēs augiem nobriest un sagatavoties ziemai.

✂ Labs brīdis, kad ar kritisku aci izvērtēt puķu stādī-jumus. Noziedējušajām ziemcietēm izgriež ziedkopas, nogriež bojātās, slimās un neglītās lapas. Izrok, sadala un pārstāda pārāk biezi saaugušos vasarā un pavasarī ziedošos ziemciešu cerus un pudurus. Apgriež lavandas, timiānu, raudeni, izopu.

✂ Paliekošā vietā stāda divgadīgo puķu – kāršrožu, mārpuķīšu, pulkstenīšu, nelķu, uzpirkstīšu, vakareņu, neaizmirstulišu, margrietiņu un atraitnišu – stādus. Stāda vai pārstāda lilijas, augustā stādāmās sīpolpuķes. Tās stāda trīs sīpolu dziļumā.

✂ Krāšņās viengadīgās vasaras puķes, vasarai virzoties uz otru pusi, ir nedaudz zaudējušas savu glīto izskatu. Tās var atjaunot, augus apgriežot. Visām vasaras puķēm izgriež noziedējušās ziedkopas. Puķes regulāri – vismaz reizi divās nedēļās – mēslo ar papildmēslojumu vai arī laista ar vājas koncentrācijas barības šķīdumu katrā laistī-šanas reizē.

✂ Vāc ziedu sēklas. Tradicionāli tiek uzskatīts, ka labā-kas sēklas rodas no pirmajiem ziediem, tāpēc tos neizgriež, bet ļauj tiem nobriest.

✂ Ir pienācis laiks stādīt peonijas, jo virszemes daļa jau ir pārstājusi augt, un mazās saknes vēl nav sākušas augt. Bedre būtu jāizrok jau iepriekš, jāpievieno komposts un jāļauj zemei sastāvēties. Peonijas labi iesakņojas sešu nedēļu laikā.

Darbi augļu dārzā

✂ Augļu dārzā ir ražas laiks. Ogas jau novāktas. Tagad laiks parūpēties par ogulājiem, sakopt tos un pabarot, lai arī nakamgad ogu būtu daudz. Ābolu, plūmju un bumbieru raža vēl tikai gaidāma. Tagad jā rūpējas, lai to neiznīcina sausums, slimības un kaitēkļi.

✂ Pēc ražas novākšanas ogulājiem izgriež bojātos, sausos un slimos zarus. Izravē un uzdina apdobs, ogu-lājus mēslo ar rudens mēslojumu un profilaktiski miglo pret slimībām un kaitēkļiem.

✂ Iepriekš sagatavotajās dobēs stāda jaunās zemenes. Jaunos stādījumus regulāri laista. Lai nākamajā gadā vare-tu cerēt uz zemeņu ražu, jaunajiem stādiem ir jānodrošina optimāls mitruma režims.

Sakņu dārzā

✂ Arī sakņu dārzā ir sācies ražas laiks. Gurķi, tomāti, kabači ražo bagātīgi. Ja iesēts un iestādīts tā pavairāk, ne visu iespējams apēst. Tomēr pat tad, ja dārzenū ir daudz, raža ir jānolasa, citādi dārzeni ne tikai pāraugs, bet augs arī pārstās veidot jaunus augļus un visus spēkus veltīs sēklu briedināšanai.

✂ Katru dienu nolasa gurķus, gatavos tomātus. Novāc kabačus, patisonus, lai nepāraug. Ēšanai lasa cukur-zirnīšus, sviesta pupiņas.

✂ Novāc sīpolus, ķiplokus. Liek tos žāvēties labi vēdi-nāmās telpās.

✂ Sēj viengadīgos garšaugus, dilles, salātus, spinātus, redīsus. Ar ceru dališanu pavairo daudzgadīgos garš-augus: raudeni, timiānu, skābenes, ziemas lokus, estra-gonu.

✂ Tomātiem noknieb galotnes un augšējos dzinumus, izknieb pazares.

✂ Kad dārza platības kļūst brīvas, ir vērts sēt siderācijas augus, kas ne velti tiek saukti par zaļo mēslojumu. Tas ne tikai neļaus dārzam aizaugt ar nezālēm, bet arī uzlabos augsnes struktūru. Šādi augi ātri aug, to saknes uzņem barības vielas no dziļajiem augsnes slāņiem, un pākšaugi arī uzkrāj slāpekli. Kad siderācijas augus sarok pirms ziedēšanas, labvēlīgās vielas paliek augsnē. Tiesa, sējot šos augus, ir ļoti svarīgi pievērst uzmanību augsekai.

Lappusi sagatavoja D.Dimitrijeva

* Izmantoti materiāli no interneta portāliem

Informē LAD

Turpina atbalstīt Latvijas lauksaimniecības dzīvnieku vērtīgo šķirņu saglabāšanu

Lauku atbalsta dienests (LAD) turpina sniegt atbalstu vietējo apdraudēto lauksaimniecības dzīvnieku šķirņu saglabāšanai (LDGRS), aicinot lauksaimniekus pievienoties šim nozīmīgajam darbam – sargāt un audzēt Latvijas kultūrvēsturiskās dzīvnieku šķirnes, kas ir daļa no mūsu valsts nacionālā mantojuma.

Šobrīd Latvijā saglabājamas ir vairākas vērtīgas un unikālas šķirnes, kas gadsimtu gaitā pielāgojušās mūsu klimatam un saimniekošanas apstākļiem:

☐ Latvijas brūnā un Latvijas zilā govš – šķirnes ar ilgu vēsturi un piena kvalitāti. Latvijas zilā govš ir viena no retākajām šķirnēm Eiropā, kas ir ar unikālu zilganpelēcīgu apmatojuma nokrāsu un atrodama tikai Latvijā.

☐ Latvijas siltasiņu, ardeņa un Latgales rikšotāju zirgi – agrāk neaizstājami palīgi lauku darbos, taču šodien piedalās sporta sacensībās un bērnu apmācībās, jo šīs šķirnes izceļas ar izturību un labdabīgu raksturu.

☐ Latvijas baltā cūka, kas izceļas ar savu mierīgumu un sabiedriskumu, barības ziņā ir neizvēlīga un tai piemīt augsta auglība.

☐ Latvijas vietējā kaza – izturīga pret daudzām slimībām, sniedz augstvērtīgu pienu un gaļu, tai piemīt laba auglība un ilgmūžība.

☐ Latvijas tumšgalve – aitu šķirne, kas ir pielāgojusies Latvijas klimatiskajiem apstākļiem, izceļas ar gaļas kvalitāti un ātraudzību.

Atbalsta mērķis ir ne tikai saglabāt vietējās apdrau-

dētās lauksaimniecības dzīvnieku šķirnes Latvijā – govīs, cūkās, aitas, kazas un zirgus –, bet arī Latvijas identitāti un kultūrvēsturisko mantojumu.

Ikviens, kas izvēlas audzēt vietējās šķirnes, kļūst par šo vērtību vēstnesi – ZS “Jaunsniķeri”, kurā ar lepnumu audzē Latvijas zilās un brūnās govīs. Saimniecība nodarbojas ar bioloģisko piena lopkopību, un tās saimniecībā ir 48 Latvijas brūnās un 4 Latvijas zilās govīs.

Kopā Latvijā 2025.gadā ir 717 zilās govīs, visvairāk Cēsu, Dienvidkurzemes, Kuldīgas un Tukuma novados. Latvijas brūno govju skaits 2025.gadā ir 21 314.

Plašāka informācija par atbalstu lasāma dienesta tīmekļvietnē “Atbalsts lauksaimniecības dzīvnieku vietējo apdraudēto šķirņu saglabāšanai (LDGRS)”. Tālrunis uzzinām: +371 67095000 (darba dienās no plkst. 8.00 līdz 20.00).

Tā nav tikai Latgales vai Vidzemes problēma – arī Sēlijā, Kurzemē un Zemgalē sējumi stāv ūdenī. Ja ražu nevarēs novākt, šis būs jau trešais gads pēc kārtas ar smagiem zaudējumiem lauksaimniekiem. Tā ir reāla krīze, ko nedrīkst ignorēt.”

Lauksaimnieki ir aicināti turpināt LAD sniegt informāciju par nelabvēlīgo apstākļu skartajām teritorijām, norādot cietušo platību apmēru un kultūras. Zemkopības ministrija jau ir vērsusi Eiropas Komisijas uzmanību uz izveidojušos smago situāciju Latvijas lauksaimniecībā ilgstošo lietavu dēļ un ir aicinājusi pēc postījumu apkopošanas no ES budžeta kompensēt cietušajiem Latvijas lauksaimniekiem nelabvēlīgo klimatisko laikapstākļu dēļ radušos zaudējumus.

Apsveikums

*Tūkstoš gaišu saules staru,
Lai ik ritu mirdz!
Prieku, laimi, veselību
Vēlam Tev no visas sirds.*

Sirsnīgi sveicam **Ritu Borisovu** 70 gadu jubilejā!
Valentīna, Jānis

Pērk

Pārdod

Skaldīta malka. Cena 37 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā. Ir maisos. Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu, krāmētu malku. Tālr. 25442582.

Pārdod lopbarībai kartupeļus, graudus. Tālr. 25442582.

Pārdod vasarnīcu “Ezermalā-1” (ķieģeļu māja ar kamīnu, lapene, pirtiņa), 21000 EUR. Tālr. 26308069.

Dažādi

LOGI. DURVIS.
Tālr. 26343039.

Smalcina ganības un pļavas. Pļauj ar trimmeri. Tālr. 29165808.

Kapu vietas labiekārtošana, betonēšanas darbi. Tālr. 25742429.

Līdzjūtības

*Mūža vakars krēslas spārniem
Tumsu auž un zvaigznes dedz.
Un pār gadiem aizgājušiem
Lielais miers nu sagšu sedz.*

(Z.Purvs)

Izsakām līdzjūtību **Laurai Kaļānei**, vecmammu **ŽENIJU KAĻĀNI** mūžības ceļā pavadot. 27-dzīvokļu mājas iedzīvotāji Semenovā

*Tikai tavā pavardā, māt,
Uguns tik silti degs,
Ka smiltis, pat smiltis aukstās
Nekad viņu neapsegs.*
Izsakām patiesu līdzjūtību **Initai Nikolajevai un tuviniekiem, MĀMIŅU** kapu kalniņā pavadot. Bijušie klasesbiedri Viksnas skolā

Pateicība

Vissirsnīgākie pateicības vārdi priesterim O.Misjūnam, Aijas Ikstenas dziedātājam, Jāzepam Apšeniekam, apbedīšanas birojam “Ritums”, Lilitai, Dzintras Sprudzānes kolektīvam par garšīgajiem ēdieniem, radiem, draugiem, kaimiņiem, kuri sniedza atbalstu un mierinājuma vārdus, pavadot mūsu mīlo vīru, tēti, vectēvu **Juri Ožu** mūžības ceļā.

SIEVA, BĒRNI, MAZBĒRNI

Abonēji
Vaduguni?

Atbalsts gados jaunaļiem lauksaimniekiem uzņēmējdarbības uzsākšanai

Lauku atbalsta dienests (LAD) informē, ka šogad no 1. līdz 30.septembrim jaunie lauksaimnieki var pieteikties atbalsta pasākuma “Atbalsts gados jaunaļiem lauksaimniekiem uzņēmējdarbības uzsākšanai” trešajā kārtā.

Publiskais finansējums 8 miljonu eiro apmērā šajā kārtā ir sadalīts pēc reģionalizācijas principa.

Plašāka informācija par katram reģionam pieejamo finansējumu ir skatāma dienesta tīmekļvietnē “Atbalsts gados

jaunaļiem lauksaimniekiem uzņēmējdarbības uzsākšanai”. Pasākuma mērķis ir sekmēt gados jaunu cilvēku iesaistīšanos lauksaimniecībā, nodrošinot darbaspēka atjaunošanos un paaudžu nomaiņu nozarē, kā arī atbalstīt viņu vēlmi uzsākt saimniecisko darbību – ražot lauksaimniecības produkciju vai pārņemt esošo saimniecību.

Atbalsta pasākuma nosacījumi ir pieejami LAD tīmekļvietnē: “Atbalsta veidi”→Projekti un investīcijas.

Projekta pieteikuma izveidi LAD Elektroniskajā pieteikšanās sistēmā (EPS) iespējams uzsākt jau tagad, savukārt iesniegšana būs pieejama no 1.septembra.

Tālrunis uzzinām: +371 67095000 (darba dienās no plkst. 8.00 līdz 20.00).

Atbalsts pieejams saskaņā ar Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai un Kopējās lauksaimniecības politikas stratēģiskā plāna 2023.–2027. gadam nosacījumiem.

Indekss 3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA “BALVU VADUGUNS”
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI

D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS **E.GABRANOVŠ** – T. 29360850
ŽURNĀLISTI: **S.KARAVOIČIKA** – T. 26707934;
A.SOCKA – T. 29378903; **I.TUŠINSKA** – T. 27145837;
A.LOČMELIS – T. 26665086. KOREKTORE – **S.GUGĀNE**
GRĀMATVEDE **S.BĒRZIŅA** – T. 25908200
ŠOFERIS **A.KIRSANOVŠ** – T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs – 64520961

e-pasts: **vaduguns@apollo.lv**
mājaslapa: **vaduguns.lv**

Datorsalikums-
SIA “Balvu Vaduguns”,
R.KACĒNS
Iespiests SIA
“Poligrāfijas grupa
Mūkusalā”, Rīgā,
Mūkusalas 15A
Tirāža – 2001